

ת"פ 32988/04/11 - מדינת ישראל נגד אליהו אטיאס, מוריס בן שלוש, יעקב אילוז, משה סויסה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 32988-04-11 מדינת ישראל - רשות המיסים נ' 27 באוקטובר 2016
אטיאס ואח' ת"פ 56943-01-14 מדינת ישראל נ' בן שלוש

כבוד השופטת מיכל ברק נבו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אליהו אטיאס
2. מוריס בן שלוש
3. יניב ייס (עניינו הסתיים)
4. דן גבע (עניינו הסתיים)
5. אהוד אריה פינקלשטיין ז"ל (ההליך הופסק)
6. יעקב אילוז
7. משה סויסה
8. פבלינה דרבובה (ההליך הופסק)

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד אפרת מויאל קיטיניק - רשות המיסים, ועו"ד גבי פאר - פמ"מ

ב"כ נאשם 1, עו"ד ד"ר גיל עשת, ונאשם 1

ב"כ נאשם 2, עו"ד גיורא זילברשטיין, ונאשם 2

ב"כ נאשם 6, עו"ד ליבת אביטל אזולאי, ונאשם 6

ב"כ נאשם 7, עו"ד עמית בר, ונאשם 7

גזר דין

1. בתיק דנן הוגש כתב אישום הכולל שני אישומים. לכתחילה הוגש כתב האישום נגד שמונה נאשמים. נאשם 5, **אהוד פינקלשטיין**, הלך לעולמו תוך כדי ניהול התיק. נאשמת 8, **פבלינה דרבובה**, חברתו הצ'כית של פינקלשטיין המנוח, נמחקה מאחר שעזבה את הארץ ולא שבה. נאשמים 3 ו-4 סיימו עניינם זה מכבר, הורשעו ודינם נגזר. משכך נותר לדון בעניינם של נאשמים 1, 2, 6 ו-7.

האישום הראשון, המתייחס לכל הנאשמים שנותרו [הנאשמים], מתאר כיצד הבריו, כל אחד לפי תפקידו, כדורי ויאגרה מזויפים מסין, דרך הונג קונג, לישראל. האישום השני התרחש, מבחינה כרונולוגית, לפני האישום הראשון, והוא מיוחס רק לנאשמים 6 ו-7 (וכן לפינקלשטיין המנוח). אישום זה מתאר כיצד הבריו נאשמים 6 ו-7 כדורי ויאגרה מזויפים מצ'כיה לישראל.

יצוין, כי כתב האישום תוקן מספר פעמים: פעמיים נעשה תיקון על ידי הוספת עדי תביעה, ופעם נוספת נערך תיקון בסעיפי החיקוק בעניינים של נאשמים 6 ו-7 בלבד. מאחר שבפועל לא נעשה כל שינוי או תיקון בעובדות כתב האישום, אכנה אותו בגזר דין זה "כתב האישום" (ולא "כתב האישום המתוקן").

עובדות כתב האישום

אישום ראשון, הרלוונטי לכלל הנאשמים

2. ההצעה

בתחילת חודש ספטמבר 2010 או במועד סמוך לכך, חברו **נאשם 1, אליהו אטיאס [אטיאס] ונאשם 2, מוריס בן שלוש [בן שלוש]**, לשם הברחת כדורי ויאגרה מזויפים, בכמות מסחרית, מסין, דרך הונג קונג, לישראל. ביום 19.9.10 פנה אטיאס לנאשם **3, יניב וייס [וייס]**, ישראלי שהתגורר בסין משנת 2005, בהצעה ליטול חלק בפעילות הברחה של כדורי ויאגרה מזויפים [ההצעה].

על פי ההצעה, נתבקש וייס ליצור קשר עם ספקית בסין, המייצרת כדורי ויאגרה מזויפים ומשווקת אותם [הספקית הסינית], ולרכוש ממנה כמות מסחרית של כדורי ויאגרה מזויפים. וייס התבקש להוביל את כדורי הויאגרה המזויפים מסין, לבית מלון בהונג קונג, שם ימסרו הכדורים המזויפים לבלדר, אשר יבriחם לשטח מדינת ישראל. על פי ההצעה, יחלוק אטיאס את רווחיו מן ההברחה יחד עם וייס. וייס נענה להצעה.

התשלום לספקית הסינית והעברת הטובין המזויפים מסין להונג קונג

בסמוך ליום 24.9.10, יצר וייס קשר עם הספקית הסינית, לשם רכישת 75,000 כדורי ויאגרה מזויפים, הנחזים להיות מתוצרת חברת פיזר (Pfizer) [הטובין המזויפים]. בהתאם להנחייתו של אטיאס, ביקש וייס מהספקית הסינית להעביר את הטובין המזויפים לבית מלון בהונג קונג. ביום 24.9.10 ביצעה הספקית הסינית את ההעברה האמורה באמצעות שליח מטעמה. בעבור התשלום לספקית הסינית, ביקש וייס מאטיאס להעביר לידיו סכום של 5,240 דולר. אטיאס פנה לבן שלוש, בבקשה להעביר לידיו את התשלום לספקית הסינית, וביום 28.9.10 העביר בן שלוש לידיו של אטיאס, בהתאם, סכום של 5,000 דולר [התשלום].

ביום 29.9.10 מסר וייס לאטיאס, כי מכר שלו, **שחר בשליאקר [שחר]**, אמור לצאת את ישראל לסין ביום 30.9.10, ולפיכך הנחה את אטיאס להעביר לידיו של שחר את התשלום לספקית הסינית. ביום 30.9.10 העביר אטיאס לידיו שחר את התשלום. באותו יום יצא שחר את הארץ, בטיסה לסין. בסמוך לנחיתתו בסין, העביר שחר לידיו וייס את

התשלום, וביום 4.10.10 מסר וייס את התמורה הכספית לידי הספקית הסינית. ביום 5.10.10 שלחה הספקית הסינית את הטובין המזויפים להונג קונג. וביום 7.10.10 הגיעו הטובין המזויפים לבית המלון בהונג קונג, ונמסרו, בהתאם להנחיית וייס, לידי האחראי על המזוודות במלון, המכונה "מר קין".

הברחת הטובין המזויפים מהונג קונג לצ'כיה

בתחילת חודש ספטמבר 2010, או במועד סמוך לכך, אשר אינו ידוע למאשימה, חבר בן שלוש **לנאשם 4, דני גבע [גבע]**, בעל חנות לממכר אביזרי מין, לשם איתור בלדר, אשר יעביר את הטובין המזויפים מהונג קונג לישראל.

בסמוך לכך, במהלך חודש ספטמבר, פנה גבע **לפינקלשטיין** בהצעה כי יבריא את הטובין המזויפים מהונג קונג לישראל בתמורה לסכום של 18,000 אירו. פינקלשטיין נענה להצעה, וביום 7.10.10 יצא את צ'כיה, בהתאם להנחיית גבע, ולמחרת נחת בהונג קונג. בסמוך למועד נחיתתו בהונג קונג, פנה פינקלשטיין ל"מר קין" ונטל מידי הטובין המזויפים. ביום 10.10.10 יצא את הונג קונג, בעודו נושא עמו את הטובין המזויפים, וביום 11.10.10 שב לביתו בצ'כיה.

הברחת הטובין המזויפים מצ'כיה לישראל

בתחילת חודש אוקטובר 2010 פנה פינקלשטיין **לנאשם 6, יעקב אילוז [אילוז]**, בהצעה להבריא את הטובין המזויפים מצ'כיה לישראל, באמצעות בלדר, דרך נמל התעופה בן גוריון, וזאת בתמורה לסכום של 6,000 אירו. אילוז נענה להצעה. ביום 17.10.10, או במועד סמוך לכך, פנה אילוז **לנאשם 7, משה סויסה [סויסה]** בהצעה, כי ישמש כבלדר, אשר יבריא את הטובין המזויפים מצ'כיה לישראל, בתמורה לסכום של 600 דולר. סויסה נענה להצעה. למחרת העביר פינקלשטיין לאילוז כרטיסי טיסה מישראל לוינה ומוינה בחזרה לישראל, על שמו של סויסה, וכן הזמנה למלון Lenas Donon שבוינה **[המלון]**. בהמשך אותו היום העביר אילוז את הכרטיסים האמורים ואת ההזמנה לבית המלון, לידי סויסה.

ביום 19.10.10 יצא סויסה את הארץ לאוסטריה, ולאחר נחיתתו התאכסן במלון. למחרת נפגשו פינקלשטיין וסויסה במלון שם העביר לו פינקלשטיין מזוודה ותיק, אשר הכילו את הטובין המזויפים. בהמשך היום, ליווה פינקלשטיין את סויסה לנמל התעופה בוינה, וכן שילם בנמל התעופה סכום של 366.08 אירו, בגין המשקל העודף של הטובין המזויפים. ביום 20.10.10, בשעה 23:30 לערך, נחת סויסה בנמל התעופה בן גוריון, בעודו נושא עמו בכבודתו את הטובין המזויפים.

העברת הטובין המזויפים ב"מסלול הירוק"

ביום 20.10.10, בשעה 23:30 לערך, הגיע אילוז לנמל התעופה בן גוריון, ופנה **לדוד כחלון**, עובד אגף המכס והמע"מ, אשר שימש באותה שעה בודק ב"מסלול הירוק" בנתב"ג **[עובד המכס]**. הוא ביקש מעובד המכס כי יאפשר לו להיכנס לרחבת מסוע המזוודות בנמל התעופה. עובד המכס התיר את כניסתו של אילוז לרחבת מסוע המזוודות, בניגוד לכללי קבלת רישיון לשטח מוגבל בנמל התעופה בן גוריון, ושם המתין אילוז לסויסה, שלא כדן. עם נחיתתו של סויסה בנמל התעופה בן גוריון, ניגש סויסה למסוע המזוודות ונטל את המזוודה והתיק, אשר הכילו את הטובין המזויפים. בשלב

זה, יצר אילוז קשר עין עמו והורה לו ללכת בעקבותיו. אילוז יצר קשר טלפוני ובעקבותיו קשר עין עם עובד המכס, אשר הורה לו בתנועת יד לגשת ל"מסלול הירוק" ובהמשך אפשר לאילוז וסויה לחלוף על פניו ב"מסלול הירוק" מבלי שבדק את הכבודה שאותה נשא סויה, ומבלי שסויה הצהיר בפניו על תכולת כבודתו, כמתחייב על פי הדין. סויה לא נשא עמו רישיון מאת משרד הבריאות, המתיר יבוא כדורי ויאגרה ארצה, ולא הציגו בפני פקיד המכס, בעת יבוא הטובין, כמתחייב על פי הדין.

העברת התשלום בגין עבודת הבלדרות והעברת הטובין לידי גבע

ביום 20.10.10 נחתה בישראל **נאשמת 8, פבלינה דרבובה [דרבובה]**, אזרחית צ'כית, אשר הייתה בכל הזמנים הרלוונטיים לכתב אישום זה, בת זוגו של פינקלשטיין. באותו יום, בשעות הערב, נפגשו גבע ודרבובה בתל אביב, והשניים נסעו לנמל התעופה בן גוריון. בנמל התעופה בן גוריון העביר גבע לידי דרבובה סכום של 8,000 אירו, תשלום ראשון, בגין העברת הטובין המזויפים מהונג קונג לישראל. עם יציאתם של אילוז וסויה מאולם מקבלי הפנים בשדה התעופה בן גוריון, התקשר אילוז לדרבובה, בהתאם להנחיית פינקלשטיין, ותיאם להיפגש עמה בחניון נמל התעופה. אילוז וסויה נפגשו עם דרבובה, שעה שגבע המתין בסמוך, בכלי רכב, לקבלת הטובין המזויפים. בהתאם להנחיות שקיבלה מפינקלשטיין, מסרה דרבובה לידי אילוז של 6,000 אירו בעבור שירות הבלדרות, וקיבלה לידיה את המזוודה והתיק, אשר הכילו את הטובין המזויפים. דרבובה פנתה אל עבר הרכב שבו המתין גבע, מסרה לידי אילוז את הטובין המזויפים, וזה העמיסם לתא המטען של הרכב. מבדיקת הטובין המזויפים עלה, כי מדובר בכדורי ויאגרה מזויפים, המפרים סימן מסחרי רשום של חברת פיזר (Pfizer).

3. לאחר שהתנהל המשפט בחלקו, הגיעו כל הנאשמים, בשלבים, להסדרי טיעון והורשעו על פי הודאותיהם. כל הנאשמים שנותרו כאן הורשעו, במסגרת האישום הראשון, בביצוע העבירות הבאות:

א. הברחת טובין שייבואם אסור, עבירה לפי סעיף 215(א)(2) **לפקודת המכס [נוסח חדש] [פקודת המכס]**;

ב. הטעיית פקיד מכס בפרט מסוים העלול לפגוע במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 212(א)(9) **לפקודת המכס**;

ג. מסירת הצהרה באמרה שאינה נכונה, עבירה לפי סעיף 212(א)(6) **לפקודת המכס**;

ד. החזקת טובין שייבואם אסור, לאחר שהוברחו לישראל, ולא הוכח שיש להם הצדק כדון, עבירה לפי סעיף 215(א)(3), ובאשר לנאשמים 1 ו-2 ביחד עם סעיף 218 **לפקודת המכס**;

ה. "יבוא טובין בניגוד לצו פיקוח", עבירה לפי סעיף 7(א) **לפקודת היבוא והיצוא [נוסח חדש]**, **תשל"ט-1979 [פקודת היבוא והיצוא]**;

ו. "יבוא לשם מסחר, בלא רשות בעל הסימן או מי מטעמו, טובין שסומנו בסימן מסחרי רשום, והסימן עלול להטעות אדם אחר", עבירה לפי סעיף 60(א)(2) **לפקודת סימני המסחר [נוסח חדש]**, **תשל"ב-1972 [פקודת סימני המסחר]**.

נאשמים 1 ו-2 בלבד הורשעו גם התכנסות לשם הברחת טובין או לשם מניעת תפיסתם של טובין מוברחים, עבירה לפי סעיף 207 לפקודת המכס.

אישום שני (הרלוונטי לנאשמים 6 ו-7 בלבד)

4. עובר להברחה, המפורטת באישום הראשון, בתחילת חודש ספטמבר 2010 או במועד סמוך לכך שאינו ידוע למאשימה, פנה פינקלשטיין לאילוז, בהצעה להבריא לישראל כדורי ויאגרה, בכמות מסחרית, שאינה ידועה למאשימה **[הטובין המוברחים]**, באמצעות בלדר, דרך נמל התעופה בן גוריון, וזאת בתמורה לסכום של 8,000 ₪. אילוז נענה להצעה.

בתחילת חודש ספטמבר 2010 או במועד סמוך לכך, פנה אילוז לסויה בהצעה כי ישמש כבלדר אשר יבריא את הטובין המוברחים מצ'כיה לישראל בתמורה לסכום של 600 דולר. סויה נענה להצעה. ביום 12.9.10 פנה פינקלשטיין לסוכנות הנסיעות "מונה טורס" בבקשה להזמין כרטיסי טיסה מישראל לוינה ומוינה בחזרה לישראל בעבור סויה. בהמשך היום שילם אילוז לסוכנות הנסיעות "מונה טורס" עבור רכישת הכרטיסים.

ביום 12.9.10 יצא סויה את הארץ בטיסה לוינה, ועם נחיתתו בשדה התעופה בווינה, קיבל את פניו פינקלשטיין. האחרון הסיע את סויה משדה התעופה בווינה, לביתו בצ'כיה. ביום 14.9.10 הסיע פינקלשטיין את סויה חזרה לשדה התעופה בווינה והעביר לידיו תיק ובו הטובין המוברחים. אותו היום יצא סויה את וינה בטיסה וביום 15.9.10 נחת בנמל התעופה בן גוריון, כשהוא נושא עימו את הטובין המוברחים. בהמשך היום, בסמוך לנחיתתו של סויה בנמל התעופה בן גוריון, פנה אילוז לעובד המכס, דוד כחלון, בבקשה, כי יאפשר לו להיכנס לרחבת מסוע המזוודות בשדה התעופה. עובד המכס התיר את כניסתו לרחבת מסוע המזוודות, בניגוד לכללי קבלת רישיון לשטח מוגבל בנמל התעופה בן גוריון.

אילוז פגש את סויה ברחבת מסוע המזוודות, בנמל התעופה בן גוריון. בהמשך נטלו השניים את הטובין המוברחים, יצאו את רחבת מסוע המזוודות וחצו את "מסלול הירוק", מבלי שסויה הצהיר בפני פקיד המכס אודות תכולת כבודתו, כמתחייב על פי הדין. סויה לא נשא עימו רישיון מאת משרד הבריאות, המתיר ייבוא כדורי ויאגרה ארצה, ולא הציגו בפני פקיד המכס, בעת ייבוא הטובין, כמתחייב על פי הדין. לאחר שחצו את "המסלול הירוק" בנמל התעופה בן גוריון נפגשו אילוז וסויה עם שליח, אשר העביר לידי אילוז סכום של 8,000 ₪ בתמורה להברחת הטובין ארצה, בתוספת עלות כרטיסי הטיסה של סויה לוינה. מתוך הסך של 8,000 ₪, העביר אילוז לסויה סך של 600 דולר.

5. לפיכך הורשעו נאשמים 6 ו-7, במסגרת האישום השני, בביצוע העבירות הבאות:

א. הברחת טובין שייבואם אסור, עבירה לפי סעיף 215(א)(2) לפקודת המכס;

ב. הטעיית פקיד מכס בפרט מסוים העלול לפגוע במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 212(א)(9) לפקודת המכס;

ג. מסירת בהצהרה אמרה שאינה נכונה, עבירה לפי סעיף 212(א)(6) לפקודת המכס;

ד. יבוא טובין בניגוד לצו פיקוח, עבירה לפי סעיף 7(א) לפקודת היבוא והיצוא.

ההשתלשלות הדיונית והסדרי הטיעון

6. מצאתי לנכון לכלול פרק זה, ולהתייחס לנושא מעט בהרחבה, מאחר שהשתלשלות העניינים בתיק הייתה יוצאת דופן. חלוף הזמן מאז ביצוע המעשים ומשך ניהול המשפט הם פרמטרים בעלי משקל על פי תיקון 113 **לחוק העונשין, התשל"ז-1977 [חוק העונשין]**, ומאחר שאלה הושפעו (בעיקר בעניינו של נאשם 2) מהתנהלות הנאשמים עצמם, יש חשיבות לפירוט הבא. נוסף על כך, בשל עקרון "אחידות הענישה" לגבי נאשמים באותו תיק, יש חשיבות לעונשים שנגזרו על הנאשמים שעניינם הסתיים. אלה הגיעו להסדרים וסיימו עניינם בשלב מוקדם, וחשוב להבין את ההבדלים בהתנהלות של כל אחד מהנאשמים, כדי להבין גם את ההבדלים בענישה.

7. כתב האישום הוגש ביום 21.4.11 והדיון הראשון בתיק התקיים במאי 2011. ישיבת ההוכחות הראשונה התקיימה בפברואר 2013 והמשך שמיעת ההוכחות נדחה נוכח העומס ביומנו של בית המשפט. בנובמבר 2013 הסכימו הצדדים לפנות להליך גישור, אשר הוביל לסיום ההליך עם חלק מהנאשמים.

ביום 20.8.14 הודיעו הצדדים כי בין המאשימה לנאשם 3 נחתם הסדר טיעון, שעליו ארחיב בהמשך, ולפיכך נקבע דיון ליום 1.9.14. בדיון הודה נאשם 3 בעובדות כתב האישום והורשע בעבירות שיוחסו לו באישום הראשון.

ביום 4.9.14, הציגו המאשימה ונאשם 2 הסדר טיעון, שלפיו הודה נאשם 2 בעובדות כתב האישום, כאשר מלבד שליחת הנאשם לתסקיר שירות המבחן לא הייתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש. במועד זה הודיע נאשם 2 כי הוא שוקל לצרף לתיק זה תיק נוסף - ת"פ 56943-01-14 **[התיק המצורף]** - אשר התנהל בבית משפט השלום בפתח תקווה לפני כבוד השופטת נחמן.

במהלך ספטמבר 2014 המשיך הליך שמיעת הראיות לגבי יתר הנאשמים, וביום 30.9.14 תוקן כתב האישום על ידי כך שהוספו לרשימת עדי התביעה, שני עדים - מי שהיו נאשמים 2 ו-3 בתיק זה.

בדיון ביום 23.10.14, ביקש **נאשם 4** להודות בעובדות כתב האישום, וזאת במסגרת הסדר טיעון שגובש בין הצדדים, שעליו אפרט בהמשך. במועד זה הורשע נאשם 4 בעובדות כתב האישום ובעבירות שיוחסו לו. לפיכך, כתב האישום תוקן פעם נוספת, על ידי הוספתו של נאשם 4 כעד תביעה.

עניינם של נאשמים 1, 6, ו-7 המשיך להתנהל, כך שבישיבה מיום 30.10.14 נשמעה עדותו של נאשם 3 (שהפך עד תביעה) והתיק נקבע להמשך שמיעת ראיות ליום 16.7.15.

ביום 20.5.15 הודה **נאשם 2 בתיק המצורף** וביקש לצרפו לתיק דנא. ביום 2.7.15 הרשעתי אותו בעבירות המיוחסות לו בכתב אישום מתוקן בתיק המצורף, אשר את פרטיו אביא להלן, בפסקאות 16 ו-17. בקיצור אציין כי מדובר בתיק הכולל 8 אישומים של מכירת תרופות מזויפות (ויאגרה, סיאליס ולוטרסה) והפצתן, בעצמו או באמצעות שליחים.

אוסף כי ביום 15.12.15 תוקנה הכרעת הדין בתיק העיקרי, וזאת עקב שגגה שנפלה בציון אחת מהעבירות שיוחסו לנאשם 2.

ביום 2.7.15 הגישו הצדדים הסדר טיעון שבמסגרתו ביקש **נאשם 1** להודות בעובדות כתב האישום. לעניין העונש הסכימו הצדדים כי המאשימה תעתור לעונש מאסר בפועל של 12 חודשים ואילו ההגנה תעתור לעונש מאסר של 4 חודשים ותתאפשר בחינת האפשרות של ביצוע עבודות שירות במקום מאסר מאחורי סורג וברית. לא הייתה הסכמה לעניין הקנס הכספי והמאסר המותנה, ואלה הושארו לשיקול דעת בית המשפט.

אשר לנאשמים 6 ו-7: בדיון מיום 16.7.15 הציגו הצדדים הסדרי טיעון בעניינם של **נאשם 6** [סומן 1] ו**נאשם 7** [סומן 2], שעל פיהם הנאשמים יודו בעובדות כתב האישום, הכולל שני אישומים, וירשעו בעבירות שתוארו לעיל. יובהר כי במסגרת תיקון כתב האישום נמחקה לנאשמים הוראת החיקוק לפי סעיף 207 לפקודת המכס (שכותרתה "התכנסות לשם הברחת טובין"), בשני האישומים. לעניין העונש הסכימו הצדדים כי המאשימה תעתור לעונש מאסר בפועל של 6 חודשים מאחורי סורג וברית, לגבי שני הנאשמים, ואילו ההגנה תעתור לעונש באופן פתוח ללא הגבלה, לעניין אורן התקופה לריצוי העונש, ולעניין נשיאת העונש בדרך של עבודות שירות. אשר ליתר רכיבי העונש, הצדדים הסכימו כי המאשימה תעתור לעונש מאסר מותנה והתחייבות להימנע מביצוע עבירה לתקופה שיקבע בית המשפט. לא הושגה הסכמה לעניין רכיב הקנס הכספי.

8. מאחר שמדובר בכתב אישום שבמסגרתו הואשמו שמונה נאשמים, ומבין השישה שאכן התנהל הליך בעניינם - חלקם של שניים כבר הסתיים, מצאתי לנכון להתייחס לעונשים שהוטלו עליהם, נוכח **עקרון אחדות הענישה**. מובן, עם זאת, שעקרון זה אינו חזות הכל, ויש להתחשב בשיקולים נוספים, לרבות חלקו של כל אחד מן הנאשמים ונסיבותיו האישיות (ר' ע"פ 1727/14 **מימון נ' מדינת ישראל** [6.1.15]; ע"פ 5195/11 **קריניאן ואח' נ' מדינת ישראל** [28.3.12]). לעניין זה אפנה לדבריי כבוד השופט ג'וראן בע"פ 4761/15 **ג'ורבאן נ' מדינת ישראל** [23.11.15], שבמסגרתו נגזר דינם של שני שותפים באותה הפרשה, ונקבע: "לצד חשיבותו של עקרון אחדות הענישה, הלכה היא כי עקרון זה הוא שיקול אחד במכלול השיקולים שיש לאזנם במטרה להגשים את תכלית הענישה (ע"פ 2580/14 **חסן נ' מדינת ישראל** (23.9.2014)). עקרון אחדות הענישה אינו מחייב את בית המשפט לגזור עונשים לפי שוויון אריתמטי, מקום שנסיבות ושיקולים נוספים מטים את הכף לעבר הבחנה בין עונשם של מקרים דומים זה לזה (ע"פ 10370/12 **סויה נ' מדינת ישראל** (27.5.2002)). כמו כן, תתכן חריגה מעקרון אחדות הענישה אף כאשר קיימת זהות בנסיבותיהם האישיות של הנאשמים, מקום בו מצא בית המשפט כי שיקולי ענישה נוספים גוברים על עקרון אחדות הענישה (ע"פ 2455/15 **סראחין נ' מדינת ישראל** (20.8.2015))."

במסגרת פרשה זו הסתיימו כאמור עניינם של נאשמים 3 ו-4.

עמוד 7

בעניינו של נאשם 3 הצדדים הגיעו להסדר טיעון בעקבות הליך גישור מוצלח, כאשר מדובר בהסדר "סגור" בכל הנוגע לרכיב המאסר, ומשכך לא היה צורך להידרש לתיקון 113 לחוק העונשין. מעבר לכך, בגזר דינו ציינתי את העובדה כי נאשם 3 הוא **הראשון בפרשה שהודה במסגרת הסדר טיעון, ויש לכך חשיבות מכרעת בבחינת השפעתו על המשך ניהול התיק** ועל העובדה כי לאחר גזירת דינו, המאשימה צירפה אותו כעד תביעה ועדותו אף נשמעה בפניי. בשל כך קבעתי, כי הגם שמדובר בעבירות שאינן קלות **זכה נאשם 3 להקלה משמעותית בעונשו**. ואמנם - לאחר שנאשם 3 סיים עניינו, אט אט החלו כל האחרים להגיע להסדרי טיעון. מעבר לכך לקחתי בחשבון את העובדה כי נאשם 3 הודה וחסך זמן ציבורי רב, העובדה כי פרנסתו נגדעה וכי חלקו בפרשה אינו העיקרי. לנאשם 3 אמנם עבר פלילי, אך הוא ישן ועל גבול ההתיישנות. נוכח כל האמור סברתי כי מדובר בהסדר טיעון ראוי ומצאתי לכבדו. לאור זאת גזרתי על נאשם 3 את העונשים הבאים: 5 חודשי מאסר בפועל אשר יינשאו בעבודות שירות; מאסר על תנאי למשך 8 חודשים לשלוש שנים; קנס בסך 10,000 ₪; וחתימה על התחייבות להמנע מביצוע עבירה.

גם בעניינו של נאשם 4 הסכימו הצדדים על עונש "סגור" ולפיכך גם כאן לא נדרשתי לתיקון 113. גזרתי עליו 6 חודשי מאסר בפועל, אשר יינשאו בעבודות שירות; מאסר על תנאי למשך 8 חודשים ל-3 שנים; קנס בסך 3,000 ₪; חתימה על התחייבות להימנע מביצוע העבירה. זאת לאחר שקבעתי כי חלקו של נאשם 4 בביצוע המעשים אינו עיקרי, ואף קטן מחלקו של נאשם 3. בנוסף, לקחתי בחשבון את הודאתו של הנאשם, לקיחת האחריות, ותסקירו החיובי מאת שירות המבחן, אשר התייחס באריכות לשיקומו של הנאשם. אשר לרכיב הקנס, התייחסתי לכך שהנאשם נמצא תחת צו כינוס, כאשר הוא אסיר משוחרר, פושט רגל.

תסקירי שירות המבחן וטיעוני הצדדים לעונש

נאשם 1 - אליהו אטיאס

תסקיר שירות המבחן

9. הנאשם נשלח לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר. תסקיר שירות מבחן בעניינו הוגש ביום 10.12.15. עולה ממנו, כי אטיאס בן 57, נשוי, אב ל-3 ילדים ומתגורר עם אשתו (השנייה) בחיפה. מעיון ברישום הפלילי עולה, כי לחובת אטיאס הרשעות קודמות בעבירות אלימות, רכוש ועבירות על פקודת הרוקחות, כאשר האחרונה משנת 2003. אשר להתייחסותו לעבירות מושא תיק זה אישר אטיאס באופן פורמאלי את המיוחס לו. לדבריו, הוא עסק באותה תקופה בייבוא תרופות למטרות דיאטה מסין לאירופה. כאשר נאשם 2, בן שלוש, פנה אליו כדי לבדוק אפשרות לרכוש כדורי ויאגרה מזויפים בסין, והוא הסכים לבדוק זאת עם הספקית שעמה עבד (במסגרת עבודתו כפי שצוין לעיל), אולם בקש שהכדורים לא יגיעו לארץ. לפיכך, טען כי הוא לא זה שיזם את ביצוע העבירה, אלא רק "שידך" בין בן שלוש לוייס, בתום לב ומתוך רצון לעזור לחברו. קצינת המבחן התרשמה כי אטיאס מתקשה לערוך התבוננות מעמיקה במעשים המיוחסים לו והוא משליך את האחריות על גורמים אחרים, תוך מזעור חלקו בביצוע העבירות וחומרן.

אשר להערכת סיכון והסיכוי לשיקום, קצינת המבחן התרשמה שאטיאס התקשה לשמור לאורך השנים על תפקוד רציף ויציב במישור התעסוקתי, ונטה לשלוח יד בעיסוקים שבשוליים, על מנת לעשות רווח כספי קל. עוד התרשמה מקיומם של דפוסי חשיבה, עמדות והתנהגות אנטי חברתיים, כמו גם קושי בוויסות דחפים ורגשות, העומדים בבסיס מעורבותו בעבירות מעת לעת. התייחסותו לעבירות המיוחסות לו בתיק דנא הייתה הגנתית ומצומצמת, כמו גם התייחסותו לעבירות דומות שבהן הורשע בעבר. להערכת קצינת המבחן במכלול השיקולים, לאור כך שחלפו מעת ביצוע

העבירה 5 שנים ומאז לא נפתחו לו תיקים פליליים נוספים, קיים סיכון ברמה בינונית להישנות מעשים דומים בעתיד. אטיאס שלל נזקקות טיפולית ליצירת שינוי בדפוסי התנהגות וחשיבה, חרף התרשמות קצינת המבחן, ולפיכך העריכה כי בשל מאפייניו האישיותיים, לרבות צמצום רגשי, אטיאס לא יוכל להפיק תועלת מתהליך זה. במצב זה קצינת המבחן לא באה בהמלצה שיקומית בעניינו והמליצה על הטלת ענישה מוחשית בדרך של מאסר בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה וקנס כספי.

טיעוני המאשימה

10. **ב"כ המאשימה** ביקשה תחילה מבית המשפט לאשר את הסדר הטיעון, שבגדרו הוסכם בין הצדדים כי המאשימה תעתור לעונש מאסר בפועל בן 12 חודשים, ובעניין רכיב הקנס יטענו הצדדים באופן חופשי.

המאשימה התחילה את טיעוניה ב**נסיונות הקשורות בביצוע העבירה** והדגישה כי מדובר בעבירות בעלות חומרה יתרה, נוכח השיטתיות והתכנון שנדרש, כמו גם מעורבותם של מספר לא מבוטל של אנשים, תוך ירידה לפרטי פרטים. עוד ציינה כי חלקו של הנאשם בפרשה היה ראשי, משמעותי ודומיננטי - כלשונה. הנאשם הוא זה שאפשר את ביצוע ההברחה לישראל, בתחום, ומעורבותו בכל שלבי תכנון פעולת ההברחה, דרך חמש מדינות שונות, באמצעות הפעלת מערך מסועף של בלדרים ופיקוח עליו, כשכל מטרתו הייתה הכנסתם של 75,000 כדורי ויאגרה מזויפים לתוך שטח מדינת ישראל. עוד נטען, כי אלמלא מלא אטיאס את חלקו בפעילות העבריינית לא הייתה יוצאת ההברחה אל הפועל.

אשר למדיניות הענישה ה**נהוגה** הפנתה המאשימה למספר פסקי דין, ביניהם ע"פ 2636/12 **עזבון המנוח יהושע שלוש ז"ל נ' מדינת ישראל** [5.3.13] **[עניין שלוש]**, פסקה 9, מפי כבוד השופט י' עמית, אשר קבע כי בעבירות כלכליות ובעבירות מס מתחייבת ענישה מרתיעה הן בפן הכלכלי-כספי, הן בשלילת חירות העברין לזמן ארוך. עוד ציינה כי בעבירות כלכליות שיקול ההרתעה הוא שיקול מכריע וזאת לאור שכיחות העבירות, הקלות בביצוען והקושי באיתורן. עוד הפנתה לארבעה פסקי דין, שמהם ניתן לשיטתה ללמוד על מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים לתיק דנא: ת"פ (שלום ת"א) 8842/04 **מדינת ישראל נ' פרח** [1.4.07] **[עניין פרח]**, שם הנאשם הורשע בהברחת 159,700 כדורי ויאגרה מזויפים. בית המשפט גזר על הנאשם 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי וקנס כספי בשיעור 70,000 ₪; ת"פ (שלום חיפה) 41807-07-11 **מדינת ישראל נ' דנינו** [6.2.12] **[עניין דנינו]**, הנאשם עבר "במסלול הירוק" בנמל התעופה בן גוריון עם 16,266 כדורי ויאגרה מזויפים. בית המשפט גזר עליו 18 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי וקנס כספי בסך 25,000 ₪; ת"פ (אשדוד) 1431/08 **מדינת ישראל נ' כהן** [23.5.13], שם הנאשם הבריח למדינת ישראל 142,000 כדורי ויאגרה מזויפים. בית המשפט אישר את הסדר הטיעון בין הצדדים לעניין העונש והשית על הנאשם **מאסר בפועל בן 8 חודשים**. עם זאת קבע בית המשפט, כי מכיוון שמדובר בעונש מוסכם שרכיב המאסר בפועל קצר יחסית למדיניות הענישה הנוהגת, הטיל על הנאשם **מאסר על תנאי בן 15 חודשים וקנס כספי בשיעור 100,000 ₪**; ת"פ (שלום קריית גת) 14538-01-13 **מדינת ישראל נ' פפיאשוילי** [9.6.14] **[עניין פפיאשוילי]**, הנאשם הורשע בהחזקת 6,000 כדורי טייגר קינג וכדורי סיאליס מזויפים, תוך הפרה של סימן מסחרי רשום. בית המשפט השית עליו 10 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי וקנס כספי בסך 30,000 ₪.

אשר ל**פגיעה בערכים חברתיים** ציינה המאשימה כי בביצוע עבירות כלכליות קיימת פגיעה ישירה בקופה הציבורית

ופגיעה עקיפה בכיסם של כלל אזרחי המדינה. כמו כן יש לתת משקל לפגיעה הקיימת ביבואנים ולפגיעה הקשה בקשרי המסחר של מדינת ישראל עם מדינות מתוקנות שומרות חוק. בנוסף, מעשי הנאשם גרמו לסכנה ממשית לבריאות הציבור ולשלטונו, שכן מדובר בהכנסת כדורי ויאגרה מזויפים, שהוכנו בתנאי ייצור לא מפוקחים, באמצעות חומרי גלם ברמת איכות ירודה, שמורכבים מחומרים שאינם תואמים לחומרים מהם מיוצרת הוויאגרה המקורית. תנאי ההובלה והאחסון שבהם הובאו הכדורים אינם מבוקרים על ידי משרד הבריאות. כל אלה משפיעים על טיב כדור הוויאגרה ויכולים לגרום לסיכון בריאותי ואף למוות.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, טענה המאשימה כי בעבירות מס ועבירות כלכליות, נסיבותיו של הנאשם נסוגות מפני שיקולי הרתעה, נוכח חומרת העבירות. מצבו הרפואי ובעיותיו האישיות של הנאשם לא מנעו ממנו מלבצע את המעשים ועל כן, לדעת המאשימה, אין בנסיבות אלה כדי למנוע הטלת עונש ראוי.

בעניין גובה הקנס, ציינה המאשימה כי הנאשם ביצע את העבירות שבהן הורשע משיקולים כלכליים גרידא, ולפיכך הענישה צריכה לכלול רכיב כלכלי, שיהיה בו מסר הולם ומרתיע עבור הנאשם. המאשימה הפנתה לפסיקה שלפיה יש להכות את עברייני המס בכיסם, על מנת שידעו כי אין חוטא יוצא נשכר, ועל מנת שלא יבצעו את המעשים פעם נוספת. עוד ציינה, כי הנאשם במעשיו הפר סימן מסחרי רשום של חברת פייזר (Pfizer) ובעבירות אלה קבע המחוקק כי הקנס המרבי יהיה פי 7 מהקנס הקבוע בחוק העונשין לעבירה מסוג פשע. על כן עתרה המאשימה להשית על הנאשם קנס כספי משמעותי שלא יפחת מ-100,000 ₪, אשר משקף את חומרת העבירות.

המאשימה אף התייחסה לתסקיר שירות המבחן וטענה כי מהתסקיר עולה כי לא ניתן להקל בעונשו של הנאשם, וזאת בשל הסכנה הקיימת לשלום הציבור, רמת סיכון בינונית להישנות המעשים, והצורך בענישה מרתיעה. המאשימה הפנתה לכך שהנאשם שלל נזקקות טיפולית חרף התרשמות שירות המבחן בדבר קיום צורך זה בשל רמת הסיכון להישנות מעשים דומים בעתיד. לאור כך סבורה המאשימה כי לא ניתן להסתפק בעבודות שירות, כפי שהמליץ שירות המבחן, וזאת לאור דבריו של שירות המבחן כי הנאשם השליך את האחריות למעשיו על גורמים אחרים, תוך שהוא מזער את חלקו בביצוע העבירה, ולאור העובדה כי שירות המבחן קבע כי הוא אינו מתאים למסגרת שיקומית.

לפיכך עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש מרתיע ומשמעותי של **מאסר בפועל למשך 12 חודשים, מאסר על תנאי וקנס כספי משמעותי שלא יפחת מ-100,000 ₪.**

טיעוני ההגנה ודבר הנאשם

11. תחילה הגיש ב"כ הנאשם ראיות לעניין העונש. מר משה בן נעים, מסר עדות על אודות אופיו של הנאשם. מר בן נעים נשוי לאחותו של אטיאס ומכיר אותו כמעט 40 שנה. הוא תיאר את אטיאס כאדם נורמטיבי אשר גידל שלושה ילדים לתפארת. לדבריו, אטיאס עבד כמתקין ראשי של רהיטים בחברת "רים" ולאחר שהמפעל נסגר החל לעבוד בעבודות אחרות. עוד תיאר כי אטיאס עבר משבר בחיי הנישואין שבסופם הוא ובת זוגו התגרשו. הוא שוחח עם אטיאס על המעשים שבהם הודה, ולדבריו אטיאס מצטער על מעשיו ולא יודע כיצד הגיע לזה. עוד העיד כי כששמע על המקרה היה מופתע, מאחר שמבחינתו אטיאס הוא אדם צנוע, בן למשפחה מרובת ילדים (10 במספר) ועד כמה שהיה ידוע לו

אינו מעורב בבעיות מסוג זה.

בהמשך לכך הגיש ב"כ הנאשם שלושה מסמכים, בהסכמת המאשימה, כדלקמן: דוח ביטוח לאומי [ענ/1] המגלה חוב בסך 2,122 ₪ (נכון ליום 24.12.15); דוח תיקים לחייב שהונפק מהמערכת הממוחשבת של ההוצאה לפועל [ענ/2] המגלה חוב בסך 658,196.35 ₪ (נכון ליום 23.12.15); וסיכום מידע רפואי מאת קופת חולים כללית [ענ/3] שלפיו אטיאס אובחן כחולה סכרת באוגוסט 2008 (המסמך הופק ביום 18.10.15).

אשר לנסיבות ביצוע העבירה, הסניגור טען כי הנאשם מודה בעובדות כתב האישום אך ביקש לחדד כי מי שפנה אל הנאשם לביצוע המעשים היה נאשם 2, בן שלוש, והוא גם זה שמימן את רכישת הכדורים, כפי שמתואר בסעיף 7 לכתב האישום; בן שלוש העביר לאטיאס 5,000 דולר. עוד טען כי עלה מדבריו של נאשם 3, וייס, וגם מהאזנות הסתר, כי אטיאס דיבר רק על העברת הכדורים מסין להונג קונג, ולא מעבר לכך. לשיטתו הנאשם אמנם אינו טוען כי לא היה מודע למעשים בכללותם, אך לאטיאס לא הייתה מעורבות ישירה מעבר לכך. יתרה מכך: מי שפנה לנאשם 4, גבע, לצורך איתור בלדר, היה נאשם 2, בן שלוש, ומשם גם פנה ליתר הנאשמים. עוד ציין לגבי פגיעה בערכים חברתיים כי הטובין נתפסו בשדה התעופה, כך שלא נגרם נזק בפועל לציבור, שכן הטובין לא הופצו ולא נמכרו בישראל.

מדיניות הענישה הנהוגה: ב"כ הנאשם הפנה את בית המשפט למספר פסקי דין, שעל בסיסם טען כי מתחם העונש ההולם, במקרים דומים, נע בין שעות של"צ (שירות לתועלת הציבור), לבין עבודות שירות: ת"פ (שלום ת"א) 10037-07-11 **מדינת ישראל נ' פטלביץ** [12.9.13] [עניין פטלביץ], שם דובר על מי שהורשע לאחר שהודה במסגרת הסדר טיעון בהפצה ומכירה של אלפי כדורי סיאליס וויאגרה מזויפים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ושל"צ, לבין מאסר בפועל למשך 12 חודשים. לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, נגזר עליו עונש ברף התחתון של המתחם, של 200 שעות שירות לתועלת הציבור, 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים וקנס כספי בשיעור 20,000 ₪; בת"פ (שלום ת"א) 3902/07 **מדינת ישראל נ' מעודד** [11.4.10] בית המשפט הרשיע את הנאשם לאחר הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכך שקיבל לידי שתי חבילות מהמכס, שאותן העביר לאחר, כשבתוכן כדורי וויאגרה מזויפים. על הנאשם נגזר עונש מוסכם של 12 חודשי מאסר על תנאי וקנס כספי בסך 20,000 ₪; ת"פ (שלום ראשל"צ) 3711/09 **מדינת ישראל נ' דנינו** [22.2.11], שם הורשע הנאשם, בין היתר, בהברחת 16,266 כדורי וויאגרה מזויפים, פלאפונים ואביזרים לשטח מדינת ישראל. בית המשפט גזר על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל, שניתן לבצעם בעבודות שירות, וכן מאסר על תנאי, קנס כספי בסך 15,000 ₪ וצו מבחן; בת"פ (שלום רחובות) 2094/05 **מדינת ישראל נ' שמעון** [1.5.08], הנאשם הורשע לאחר הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בכך שהחזיק 10,957 כדורי וויאגרה מזויפים ו-780 כדורי סיאליס מזויפים. הנאשם אף הודה כי עסק במכירת הכדורים שלא כדין. לפיכך הורשע בעבירות של הפרת סימן מסחרי רשום ומעשי פזיזות ורשלנות. מאחר שמקרה זה אינו דומה למקרה שבפנינו, לא מצאתי לנכון לאזכר אותו מעבר לכך. הדברים נכונים גם לפסקי הדין הנוספים שאותם הגיש ב"כ הנאשם (כגון ת"פ (שלום אשדוד) 1186/08 **מדינת ישראל נ' בנימין** [19.4.10], שבו הנאשם הורשע בהחזקה ומכירה של כדורי וויאגרה מזויפים, ולא - כבענייננו - יבוא טובין לשם מסחר, ועבירות על פי פקודת המכס, ופקודת הייבוא והיצוא).

ב"כ הנאשם ציין את העונשים שקיבלו יתר המעורבים בפרשה וטען שיש להתחשב בהם: בעניינו של נאשם 3

המאשימה הסכימה לעונש מאסר של 5 חודשים, אשר יבוצעו בעבודות שירות, וקנס כספי בסך 10,000 ₪, וכך גם נגזר. הסניגור טען כי נאשם 3 לא היה בלדר זוטרי, אלא מי שפנה לספקית הסינית, רכש את הסחורה ודאג להעברתה להונג קונג. בעניינו של נאשם 4, גבע, בהסכמת הצדדים בית המשפט השית על הנאשם 6 חודשי מאסר אשר נקבע כי ינשאו בעבודות שירות, וקנס כספי, שעליו לא הייתה הסכמה, בסך 3,000 ₪. עוד צוין כי לגבע היה עבר פלילי קודם והוא ריצה בעברו מאסר בפועל. חלקו של גבע היה בכך שהפעיל את נאשם 5 המנוח, פינקלשטיין, אשר דאג להעברת הטובין מהונג קונג לצ'כיה, וכן חיכה לנאשמים 6 ו-7 בשדה התעופה. נוסף על כך, הוא שילם את התשלום הראשון עבור הטובין והחזיק בסחורה בהגיעה לארץ. אשר לנאשמים 6 ו-7, אילוז וסויסה (בהתאמה), שעניינם טרם הסתיים, המאשימה עתרה להשית עליהם 6 חודשי מאסר בפועל כאשר להם מיוחסת להם הברחה נוספת, באישום השני.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הנאשם בן 57 נשוי בשנית ואב לשלושה ילדים. הוא עבד כ-20 שנה במפעל "רים" שנסגר, ולאחריו התקשה למצוא עבודה קבועה. הנאשם נעדר עבר פלילי (יש 2 הרשעות שהתיישנו) ומעולם לא ריצה מאסר מאחורי סורג ובריח. מאז ביצוע העבירות חלפו למעלה מ-5 שנים, שבהן הנאשם לא הסתבך עם החוק ולא היה מעורב במעשים פליליים נוספים. סניגורו ציין כי הנאשם סובל ממחלת הסכרת ויש לו חובות בהיקף של כמה מאות אלפי שקלים לנושים שונים. מצבו הכלכלי בכי רע. יש להוסיף כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו, חסך זמן שיפוטי רב זאת מאחר שהודה במהלך פרשת התביעה.

ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט לאמץ את המלצת שירות המבחן ובהתאם להסדר הטיעון להשית **על הנאשם מאסר בפועל בן 4 חודשים שיבוצע במסגרת עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס**. לשיטתו מדובר בענישה מוחשית המקיימת איזון בין השיקולים הרלוונטיים. ב"כ הנאשם הפנה את בית המשפט לפסיקת בית המשפט העליון שלפיה על בית המשפט לייחס משקל רב להמלצת שירות המבחן, שכן הוא גוף מקצועי המשמש כידו הארוכה של בית המשפט.

12. **נאשם 1** בדברו האחרון הצטער על מעשיו וטען כי עשה טעות בכך שענה לטלפון ושקיבל על עצמו את ההצעה להעביר את הסחורה להונג קונג. הנאשם שב וטען כי הוא לא ידע שהסחורה אמורה להגיע לארץ ולטענתו יניב (נאשם 3) הוא זה ש"סידר את כל העסקה", כלשונו. הנאשם חזר על דברי סגורו שחלפו מאז המקרה כ-4.5 שנים והוא מעולם לא הסתבך עם החוק. לדבריו הוא יתקשה מאוד להיכנס לכלא והוא מבקש מבית המשפט להתחשב בו.

נאשם 2 - מוריס בן שלוש

13. כזכור, בשלב מתקדם של התיק ביקש נאשם 2 לצרף תיק נוסף. התיק הנוסף טופל על ידי גוף אחר במערכת התביעה, ועל כן הטיעונים לעונש נשמעו לגבי כל תיק בנפרד. כך גם נתבקש תסקיר נוסף משירות המבחן.

תסקירי שירות המבחן

14. מהתסקיר בעניינו של נאשם 2, מיום 27.1.15, עלה כי הוא בן 53 (היום בן 54) נשוי ואב ל-4 ילדים. הוא מתגורר עם משפחתו ומנהל חנות למוצרי ניקוי בבני ברק. מ-2005 ועד 2011 עבד במחלקת השיווק של חברה למוצרי

ניקוי בתפקיד סגן מכירות. אשתו, בת 45 עובדת כסייעת בגן ילדים עירוני. אשר לעברו, בגיל 15 עבר מעכו להתגורר בצרפת שם החל ללמוד בישיבה. באותה תקופה עבר במשך שנתיים חוויה אישית קשה, שלא תפורט בשל צנעת הפרט. לאחר שאיים באובדנות הוחזר ארצה על ידי אחיו. בן שלוש התגייס לצה"ל ושירת כנהג ולוחם ואף השתתף במלחמת שלום הגליל. הוא מילא חובתו בכוחות המילואים עד 1994. לצורך הגדלת הכנסתו, החל לעבוד עם נאשם 4 (בתיווכו של אטיאס) בכך שסיפק את סחורתו (אביזרי מין) באזורים שאליהם הגיע במסגרת עבודתו העיקרית בחברה לחומרי ניקוי. במהלך תקופה זו, בוצעו העבירות מושא תיק זה. לקצינת המבחן הוצג אישור מאת החברה שבה עבד בן שלוש שבו הוא תואר כעובד אחראי, אמין, רציני ומסור, אשר מילא את תפקידו לשביעות רצון ממוניו. עקב שינויים ארגוניים החברה נאלצה לסיים את העסקתו, אך בתחילת 2014 הוצע לו לנהל סניף של חברה בת לכלים חד פעמיים בבני ברק, והוא נעתר להצעה. לקצינת המבחן אף הוצג מכתב המלצה מאת החברה הבת, שלפיו תכונותיו האישיות של בן שלוש הופכות אותו לעובד משמעותי בארגון.

עוד צויין כי ביום מעצרו, לקה בן שלוש בהתקף לב וטופל במשך יומיים בבית החולים תל השומר. כיום הוא נוטל תרופות לאיזון מצבו הבריאותי. בן שלוש אף פנה לייעוץ פסיכיאטרי על רקע ירידה בתפקוד היומי וגורמים נוספים אשר מצנעת הפרט לא אפרטם, רק אציין כי הוא תחת טיפול תרופתי אנטי דכאוני ואנטי חרדתי. בהמשך אובחן כלוקה בתסמונת פוסט-טראומה בדרגת חומרה בינונית עד קשה ומצב רוח דכאוני תגובתי. בן שלוש טען בפני קצינת המבחן כי מצבו הכלכלי קשה, זאת בין היתר, מאחר שנאשם 4, גבע, העביר לשוק האפור המחאות ערבות בשמו אשר נפדו והותירו אותו בקשיים כלכליים קשיים, כך שכל רכושו עוקל, חשבון הבנק שלו הוגבל, וביתו נמסר לכונס נכסים והוצע לו להכריז על פשיטת רגל.

אשר לעברו הפלילי, קצינת המבחן ציינה כי מהמרשם הפלילי עולה כי לחובתו 6 הרשעות קודמות אשר חלה עליהן התיישנות. אשר לעבירות מושא תיק זה, בן שלוש לקח אחריות מלאה למעשיו הוא הביע חרטה והכיר בחומרתם. לשיטתו, נוכח רצונו להגדיל את הכנסותיו התפתה לעשות רווח כספי קל ולכן חבר לנאשם 4, גבע. בבחינת הערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, קצינת המבחן תיארה כי מדובר באדם מבוגר, בעל משפחה, אשר תפקודו הכללי במהלך חייו היה תקין. מעבידיו מתארים אותו כעובד מסור, אחראי ומקצועי. במהלך חייו חווה אירועים טראומטיים אשר השליכו על יכולותיו האישיות והרגשיות. בבחינת גורמי סיכון התייחסה קצינת המבחן לחומרת המעשים המיוחסים לו, ומבחינת גורמי סיכוי לשיקום התייחסה לאחריות המלאה שלקח, החרטה הכנה וההכרה בחומרת מעשיו. בן שלוש שיתף פעולה עם שירות המבחן ועומדת לו רשת תמיכה משמעותית. קצינת המבחן אף התייחסה למצבו הבריאותי הלקוי אשר נותן לו מוטיבציה בתהליך השיקום. במכלול הנתונים סברה קצינת המבחן כי הסיכון לעבריינות פחת באופן משמעותי.

לאור כל האמור, לדעת קצינת המבחן יש לסיים את ההליך בהטלת ענישה שתיתן מענה שיקומי והרתעתי כך שיוטל עליו 250 שעות של"צ, מאסר על תנאי והתחייבות כספית.

ביום 10.12.15 הוגש תסקיר משלים בעניינו של נאשם 2, עקב צירופו של "התיק המצורף". קצינת המבחן חזרה על התסקיר הראשוני, והוסיפה כי התרשמה שכן שלוש חווה מצוקה נפשית קשה אשר התגברה עם הזמן. במהלך הפגישה נתקף בן שלוש בהתקף חרדה ולפיכך התקשתה קצינת המבחן לבחון את עמדתו ואחריותו למיוחס לו במסגרת התיק המצורף שבו הודה. קצינת המבחן התרשמה כי בן שלוש הביע חרטה משמעותית בגין המעשים שביצע ואף בווה

מעצם מעורבותו בהם. הוא הביע חרדה מפני האפשרות שיוטל עליו מאסר בפועל ושיתף כי חווה בדידות בקרב משפחתו שכן נמנע עד היום מלשתף אותם בתחושותיו הקשות סביב ההליך המשפטי. עוד תואר כי הוא מתנדב לאחר שעות העבודה בטיפול בקשישים חסרי דיור והוא דואג לאחיו אשר חולה במחלה קשה. בהמשך לתסקיר הראשוני צוין כי בן שלוש ממשיך בטיפול פסיכיאטרי ופסיכותרפי. התרשמות מטפלו היא שהוא זקוק לתמיכה רבה והמשך טיפול לאורך זמן, זאת בשל מורכבות וחומרת פגיעתו הנפשית. להערכתם מאסר בפועל עלול לגרום להידרדרות קיצונית במצבו הנפשי והפיזי. אשר למצבו הכלכלי, בתקופה שבין התסקיר הראשון לתסקיר זה, הוגשה נגדו תביעה כספית מאת חברת התרופות, כך שמצבו הכלכלי הורע. לסיכום, קצינת המבחן התרשמה כי מדובר באדם אשר אינו מבטא דפוסי חשיבה עבריינים או דפוסי התנהגות בעייתיים. ניכר שהליך המעצר והמשפט השפיע עליו באופן קשה אשר הווה גורם מרתיע. לפיכך הסיכון להישנות עבריינות בכלל ועבירות דומות בפרט - נמוך.

לאור כל האמור, חזרה קצינת המבחן על המלצתה להימנע ממאסר בפועל, ולהטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 450 שעות, לצד מאסר על תנאי והתחייבות כספית.

טיעוני המאשימה בתיק העיקרי

15. מטבע הדברים, חלק מטיעוני המאשימה חזרו על עצמם לגבי כל הנאשמים. באותן נקודות - לא אחזור על הדברים. **ב"כ המאשימה** פתחה את טיעוניה בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. היא חזרה על חומרת המעשים, התחכום שנדרש לביצועם, השיטתיות, התכנון, העובדה שהכדורים הועברו לישראל דרך ארבע מדינות (סין, הונג קונג, צ'כיה ואוסטריה), וריבוי המעורבים. חלקו של הנאשם היה משמעותי ודומיננטי ואיפשר את הברחתם של 75,000 כדורי ויאגרה מזויפים למדינת ישראל. ב"כ המאשימה הפנתה לכך שבחומר החקירה (שאליו לא נחשף בית המשפט) ישנן האזנות סתר לטלפון של נאשם 2, המתעדות את חלקו המשמעותי בהגייית המעשים ובתכנונם וציינה כי אלמלא מילא הנאשם את חלקו בפעילות העבריינית, לא הייתה יוצאת ההברחה אל הפועל. ב"כ המאשימה הפנתה לע"פ (מחוזי ת"א) 70980/07 **מדינת ישראל נ' שנהב** [6.2.08] **[עניין שנהב]**, שם צוין כי כאשר מדובר בחבורה, אין חשיבות לתפקיד המדויק של כל אחד מבני החבורה, ובלבד שהתוצאה הסופית היא שילוב של כל החלקים גם יחד למוצר מוגמר, שהוא - בענייננו - הברחת הכדורים המזויפים ארצה. לפיכך אין על המאשימה החובה להצביע כי הנאשם היה בקיא בכל אחד משלבי הברחת הכדורים, או להצביע כי לקח חלק פעיל, ובלבד שהתוצאה הסופית היא זו שצויינה לעיל. העובדה כי הנאשם התכנס לביצוע העבירה עם אחרים מהווה נסיבה לחומרה, שהעונש בצידה עומד על שלוש שנות מאסר (עבירת התכנסות לפי סעיף 207 לפקודת המכס). עוד חזרה על כך שבמעשי הנאשם קיימת סכנה ממשית לבריאות הציבור ושלומו, עד כדי מוות.

אשר לערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה באותם ערכים, ב"כ המאשימה חזרה על כך כי מעשי הנאשם בעלי פוטנציאל פגיעה קשה בקשרי המסחר של מדינת ישראל עם מדינות מתוקנות, שומרות חוק. לכך יש להוסיף כי קיימת גם פגיעה ביבואנים אחרים, המתקשים להתמודד עם הורדת מחירי השוק, שלה גורמים אותם עבריינים בהכנסת סחורות מזויפות לשוק, בעוד היבואנים האחרים משלמים מס כחוק ומחיר הסחורה נגזר מכך. בהקשר זה הפנתה המאשימה לע"פ (מחוזי ת"א) 70174/04 **לוינשטיין נ' מדינת ישראל** [1.5.05], שם קבע בית המשפט כי הנזק שנגרם בעבירות על פי פקודת המכס אינו רק לאוצר המדינה, אלא גם בדמורליזציה שהפעילות העבריינית יוצרת בשוק כולו.

אשר למדיניות הענישה הנהוגה, הזכירה התובעת שהפסיקה קבעה כי בעבירות כלכליות, ההיבט המרכזי שעל בית המשפט לראות בבואו לגזור את עונשו של נאשם הוא ההיבט הציבורי, אשר מחייב ענישה מרתיעה הן ברכיב המאסר, הן ברכיב הקנס, ויש להעדיף את האינטרס הציבורי על פני אינטרס הנאשם (ר' עניין שלוש; ורע"פ 977/13 אוזיד נ' מדינת ישראל [20.2.13]). המאשימה הפנתה למספר פסקי הדין עם נסיבות דומות, שמהם לטעמה יש ללמוד על מדיניות הענישה - עניין פרח, עניין דנינו ועניין פפיאשוילי כפי שפורט בהרחבה בפסקה 10 לעיל. בנוסף הפנתה לת"פ 1413/08 (שלום אשדוד) מדינת ישראל נ' נחום [15.9.11], שם בית המשפט גזר על נאשם שהבריח 124,000 כדורי ויאגרה מזויפים, בהסדר טיעון עם הסכמה עונשית, 8 חודשי מאסר בפועל, 15 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 100,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם במסגרת עפ"ג (מחוזי באר שבע) 53486-06-13 על רכיב הקנס; בעניין שנהב השית בית המשפט העליון על הנאשם, שחלקו הסתכם במשלוח פקסים ויצירת קשר בין מעורבים נוספים בפרשה, עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, 14 חודשי מאסר על תנאי וקנס בגובה של 100,000 ₪.

אשר למתחם הענישה - ב"כ המאשימה הפנתה לפסקי הדין הבאים: רע"פ 512/04 אבו עביד ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(4) 381 [15.4.04] [עניין אבו עביד], רע"פ 5060/04 הנואל נ' מדינת ישראל [24.2.05], ע"פ 624/80 חברת וייס ארנסט בע"מ נ' מדינת ישראל, פ"ד לה(3) 211, 217-218 [7.4.81], רע"פ 254/06 קעדאן נ' מדינת ישראל [20.6.06]. מפסקי דין אלה ניתן ללמוד, לשיטת ב"כ המאשימה, כי מתחם הענישה הרלוונטי בעבירות לפי פקודת המכס, לפי פקודת סימני המסחר ולפי פקודת היבוא והיצוא הוא בין 4 חודשים לבין 18 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים לפחות, קנס משמעותי והתחייבות להימנע מביצוע העבירות.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ב"כ המאשימה הפנתה לכך שיש צורך בהרתעת הרבים בעבירות הללו, שכן במעשי הנאשם קיימת חומרה יתרה, בין היתר, לאור כך שמדובר בעבירות שהשכיחות שלהן גבוהה, הן קלות לביצוע וקשות לאיתור (בהקשר זה ר' ע"פ (ת"א) 70265/01 מדינת ישראל נ' מצות לובאוויטש בע"מ [24.9.01]). היא הזכירה את ההלכה שלפיה בעבירות כלכליות יש לתת מעמד בכורה לשיקולי הרתעה על פני התחשבות בנסיבות אישיות. אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם: לטענת המאשימה, מצבו הרפואי ובעיותיו של הנאשם לא עצרו מבעדו מלבצע את העבירות המיוחסות לו ומשכך, אין בנסיבות אלה כדי למנוע הטלת עונש ראוי.

אשר לתסקיר שירות המבחן, ב"כ המאשימה טענה כי המלצת שירות המבחן להשית על הנאשם שעות של"צ מהווה חריגה ממתחם הענישה לקולא ולא עלה בידי הנאשם להצביע על שיקום משמעותי, שבגינו ניתן לשקול זאת. בעניינו של הנאשם לא מדובר על נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן שגוברות על הצורך בענישה בתוך מתחם העונש ההולם.

אשר לרכיב הקנס, גם כאן טענה ב"כ המאשימה כי מעשי הנאשם בוצעו משיקולים כלכליים גרידא ומשכך על הענישה לכלול רכיב כלכלי, אשר יהווה מסר הולם ומרתיע לנאשם. המאשימה חזרה על כך שפסיקה קבעה בעקביות שיש להכות את עברייני המס בכיסם על מנת שידעו כי אין החוטה יוצא נשכר ועל מנת להרתיעם מלבצע עבירות אלה בעתיד. בעניין זה הפנתה המאשימה לע"פ 522/82 עזאם נ' מדינת ישראל, פ"ד לו(4), 411, 414-415 [24.10.82], שם נקבע הצורך בקביעת קנס משמעותי ומרתיע. גם כאן טענה כי הנאשם במעשיו ביצע הפרה משמעותית של סימן מסחר רשום של חברת פיזר והזכירה שהמחוקק קבע כי הקנס המרבי בעבירות אלה יהיה פי 7

מהקנס הקבוע בחוק העונשין לעבירה מסוג פשע.

ב"כ המאשימה עתרה לבית המשפט להשית על הנאשם **עונש מאסר בפועל שיעמוד על 12 חודשים** לכל הפחות, **מאסר על תנאי לתקופה שלא תפחת מ-12 חודשים, קנס בשיעור שבין 80,000 - 100,000 ₪ וחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירות.**

טיעוני המאשימה בתיק המצורף

16. כמתואר לעיל, בן שלוש צירף תיק נוסף, שבו הודה במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן הכולל 8 אישומים, המתארים כיצד עשה בן שלוש שימוש בתרופות מזויפות מסוג ויאגרה, סיאליס ולוטרסה, בין היתר בכך שסיפק ומכר אותן בעצמו, או באמצעות שליחיו, לאנשים שונים. להלן תמצית כתב האישום המתוקן:

העבירות שבהן הודה במסגרת אישומים 1, 2 ו-4 הן: הפרת חובת מרשם, עבירה לפי סעיף 26(א) **לפקודת הרוקחים [נוסח חדש] התשמ"א-1981 [פקודת הרוקחים]**, ביחד עם סעיף 60 לפקודת הרוקחים (3 עבירות); מכירה קמעונאית של תכשירי מרשם, עבירה לפי סעיף 42(א) ביחד עם סעיף 60 לפקודת הרוקחים (3 עבירות); שיווק יבוא תכשירים, עבירה לפי סעיף 47ב(א) ו-47(ג) ביחד עם סעיף 60 לפקודת הרוקחים (3 עבירות); מכירת תכשירים, עבירה לפי סעיף 47 ביחד עם סעיף 60 לפקודת הרוקחים; מכירת והפצת טובין, עבירה לפי סעיף 60(א)(3) לפקודת סימני המסחר (3 עבירות); קבלת דבר במרמה, עבירה לפי סעיף 415 לחוק העונשין (3 עבירות); שימוש במסמך מזויף, עבירה לפי סעיף 420 לחוק העונשין (3 עבירות); מעשי פזיזות ורשלנות, עבירה לפי סעיף 338(8) לחוק העונשין (3 עבירות).

העבירות שבהן הודה במסגרת האישום השלישי הן: סימון טובין, עבירה לפי סעיף 60(א)(1) לפקודת סימני מסחר; וזיוף בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 418 סיפא לחוק העונשין.

העבירות שבהן הודה במסגרת האישומים 5, 6, 7 ו-8 הן: החזקת טובין, עבירה לפי סעיף 60(א)(4) לפקודת סימני המסחר (4 עבירות); ובאישום ה-6 הוא הורשע בנוסף גם בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], **התשל"ג-1973**.

17. תמצית עובדות כתב האישום המתוקן:

על פי עובדות האישום הראשון, "ויאגרה", "סיאליס" ו"לוטרסה" הן תרופות אשר נרשם לגביהן סימן מסחר רשום, אשר מכירתן מותנית בקבלת מרשם רופא **[התרופות]**. החל ממועד שאינו ידוע למאשימה, בשנת 2007 ועד ליום מעצרו בתאריך 27.10.10, מכר וסיפק בן שלוש בעצמו או באמצעות שליחים, תרופות, אשר לא יוצרו על ידי החברות הרשומות כיצרניות ומשווקות של אותן תרופות, בהציגו מצג בפני הלקוחות כי התרופות מקוריות, ותוך שימוש בשמות התרופות המקוריות **[התרופות המפורות]**. בנוסף, בן שלוש, או מי מטעמו, סיפק את התרופות שהוזמנו באמצעות הטלפון הנייד שלו, מבלי לפגוש בלקוחות ולקבל מידע רפואי על אודותיהם, ומבלי שעברו בדיקת רופא.

כמו כן, במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, משנת 2007 או בסמוך לכך ועד לחודש אוגוסט 2010, נהג בן שלוש למכור לחיים פינטו [פינטו] תרופות מפרות, בתדירות של כ-3 פעמים בשנה. בנוסף, ביום 23.8.10 בשעה 17:00 או בסמוך לכך, פגש בן שלוש את פינטו בחנות "פלאפל תימני", בקרית מוצקין ומכר לו את התרופות המפרות הבאות: 126 כדורי ויאגרה ו-60 כדורי סיאליס.

על פי עובדות האישום השני, בין החודשים יולי-אוגוסט 2010, ב-8 מועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, רכש רועי פאר [פאר] מבן שלוש כדורי ויאגרה וסיאליס מפרים. מספר פעמים רכש פאר ביחד עם הדר צעירי [צעירי] את התרופות המפרות מבן שלוש, כאשר באחת מהפעמים שילמו פאר וצעירי ללידן (בנו הקטין של בן שלוש) ₪ 6,000 במזומן, עבור 100 רביעיות כדורי סיאליס; 100 רביעיות כדורי ויאגרה; 25 בקבוקי ויאגרה המכילים בכל אחד 30 כדורי ויאגרה; ו-25 בקבוקי סיאליס המכילים בכל אחד 30 כדורי סיאליס.

על פי עובדות האישום השלישי, במהלך שנת 2008, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, יצר בן שלוש קשר עם יחזקאל לוי (נאשם 2 באותו כתב אישום) [לוי], והציע לו לארוז עבורו כדורי ויאגרה וסיאליס, על מנת שייחזו להיראות ללקוחות כתרופות המקוריות, ולוי נענה להצעתו. במסגרת ההסכם בין השניים, נהג בן שלוש לקבוע מקום מפגש עם לוי, באמצעות הטלפון הנייד, ולספק לו, בתדירות שאינה ידועה למאשימה, ועד בסמוך למועד מעצרו, כדורים מפרים של ויאגרה וסיאליס בתפוזרת וכן את הלוגו של התרופות בדפוסו המקורי על מנת שזיוף האריזות יהיה מדויק ודומה ככל האפשר לאריזות התרופות המקוריות. לשם ביצוע עבודת זיוף האריזות והבליסטרים (מארזי תרופות) פנה לוי לבית עסק לצורך הכנת אריזת הכדורים, ולבתי דפוס לצורך הדפסת הלוגו המזויף על גבי האריזות המזויפות, ולצורך הכנת הבליסטרים. לוי הוא שארז, על פי ההסכם עם בן שלוש, את הכדורים המפרים באריזות המזויפות, אשר יוצרו למטרה זו עבורו. עם סיום האריזה, ועל פי הסיכום בין השניים, מסר לוי את הכדורים המפרים כשהם ארוזים באריזה הנחזית להראות כמקורית, לידי בן שלוש או מי מטעמו. עבור כל בליסטר מזויף של סיאליס ארוז שילם בן שלוש ללוי 2.80 ₪, ועבור כל בליסטר מזויף של ויאגרה ארוז שילם לו בן שלוש 3 ₪. לוי ארז עבור בן שלוש בדרך המתוארת לעיל אלפי כדורים מדי חודש. בין היתר, עבור ליום 24.10.10, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, מסר בן שלוש ללוי, בהתאם לסיכום ביניהם, כ-4,000 כדורי ויאגרה מפרים בתפוזרת, על מנת שזה יארזם עבורו. ביום 25.10.10 ברחוב כצלנסון בגבעתיים, העביר לוי שלושה קרטונים של הכדורים המפרים, כשהם ארוזים באריזות המזויפות, לידי אישה, מטעמו של בן שלוש, שזהותה אינה ידועה למאשימה, וזו העבירה לו כדורים נוספים בתפוזרת לצורך אריזתם, וכן שילמה לו במזומן עבור אריזת הכדורים המפרים. ביום 27.10.10 נערך חיפוש בביתו של לוי, ברכבו, בבית אמו ובבית הדפוס בבעלותו של מר יעקב שמעוני (בכתובות שתוארו בכתב האישום) ונתפסו הפרטים הבאים: 3,399 כדורי ויאגרה מפרים; 849 כדורי סיאליס מפרים; מכשירים וחומרים לאריזת הכדורים המפרים.

על פי עובדות האישום הרביעי, עבור ליום 26.8.10, בחודשים יולי-אוגוסט 2010, בארבעה מועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, מכר בן שלוש, שהציג עצמו בשם "מורן", לאברהם כהן (נאשם 3 באותו כתב אישום) [כהן] כ-1,381 כדורי ויאגרה וסיאליס מפרים. על פי הסיכום בין השניים נהג כהן לרכוש מבן שלוש כדורי סיאליס וויאגרה מפרים מחולקים לרביעיות בבליסטרים, במחיר של 4-5 ₪ לכדור. כהן נהג למכור את הכדורים המפרים בשטחי הרשות הפלסטינאית. ביום 26.8.10, לאחר סיכום מוקדם, מכר בן שלוש לכהן שקית ובה 480 כדורי ויאגרה מפרים.

על פי עובדות האישום החמישי, בשנת 2008, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, שכר בן שלוש מיעקב לוי חדר בדירה בגבעתיים [**החדר והדירה**, בהתאמה] תמורת 1,000 ₪ בחודש. במסגרת ההסכמה בין השניים מסר יעקב לוי לבן שלוש מפתח לדירה, על מנת שתתאפשר לו גישה חופשית לחדר. בן שלוש אחסן במקום תרופות לצורך הפצתן ומכירתן. בנוסף, ולאחר שהמקום שהוקצה לבן שלוש עבור אחסנת התרופות המפרות לא הספיק עבורו, קיבל בן שלוש את רשותו של יעקב לוי להשתמש במרפסת הצמודה למטבח, שתשמש כמחסן נוסף לאחסנת התרופות המפרות, תמורת סכום כסף נוסף. בן שלוש אחסן במקום תרופות מפרות. ביום 27.10.10 בחיפוש בדירה נתפסו הפרטים הבאים: 967 כדורי ויאגרה מפרים; 356 כדורי לויטרה מפרים; 3,772 כדורי סיאליס מפרים; 570 כדורי HUAN DI SHENG DAN מפרים; 130 כדורים מפרים עם הכיתוב GENERALRAIL; קרטון שבתוכו חומרי גלם, קופסאות קרטון לתרופות ויאגרה וסיאליס מזויפות, עלונים לצרכן מזויפים, פקקים וחבקים מזויפים, ובקבוקי זכוכית המשמשים לאריזת התרופות.

על פי עובדות האישום השישי, עובר לחודש אוקטובר 2009, או בסמוך לכך, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, השכיר בן שלוש את הדירה שבבעלותו לגיסו **יגאל בר-כליפה** [**בר-כליפה**] תמורת 2,500 ₪ לחודש. בין השניים סוכם כי בן שלוש ימשיך להחזיק במפתח לדירה ויעשה שימוש בחדר נוסף בדירה, ובתמורה הפחית בן שלוש את תשלום שכר הדירה ב-500 ₪ לחודש. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום ועד למועד מעצרו של בן שלוש, ביום 27.10.10, השתמש בן שלוש בחדר הנוסף, בין היתר כמחסן לאחסנת התרופות המפרות וחומרי גלם לאריזות, עלונים ובליסטרים מזויפים, והכל לצורך הפצתן ומכירתן. ביום 27.10.10 בחיפוש בדירה נתפסו הפרטים הבאים: 1,329 כדורי סיאליס מפרים; 812 כדורי ויאגרה מפרים; בקבוקונים ריקים מזויפים ופקקים של סיאליס וויאגרה; עלונים לצרכן מזויפים של ויאגרה וסיאליס; חבקים לבקבוקים; מדבקות מזויפות של חברת פייזר; אריזות קרטון ריקות מזויפות של ויאגרה וסיאליס; מדבקות והולוגרמות מזויפות של סיאליס. כמו כן בחיפוש בדירה נתפסו 99 קפסולות של סם מסוכן מסוג חגיגת.

על פי עובדות האישום השביעי, עובר לחודש יולי 2010, או בסמוך לכך, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, אחסן בן שלוש בדירה שבבעלות אחותו (**רחל דירניק**) ציוד ותרופות מפרות בהסכמתה. ביום 27.10.10 בחיפוש שנערך בדירת אחותו נתפסו הפרטים הבאים: 3.2443 ק"ג כדורי סיאליס מפרים; 0.7246 ק"ג כדורי לויטרה מפרים; 6,210 כדורי ויאגרה מפרים; 13.07985 ק"ג כדורי ויאגרה מפרים; 29 כדורי סיאליס מפרים; ו-90 כדורי AMINPLEHOL מפרים.

על פי עובדות האישום השמיני, בבעלות בן שלוש דירה ברחוב חיים זכאי 34 בפתח תקווה. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום ועד למועד מעצרו ביום 27.10.10, השתמש ברכב השייך לאשתו, גב' **סוזי בן שלוש**, לאחסון תרופות אין אונות מפרות, חומרי גלם לאריזות מזויפות, עלונים ובליסטרים מזויפים, לצורך הפצתן ומכירתן של התרופות המפרות. ביום 27.10.10 בחיפוש בדירה וברכב הנ"ל נתפסו הפרטים הבאים: 180 כדורי ויאגרה מפרים; 155 כדורי סיאליס מפרים; 2 כדורי לויטרה מפרים; 100 כדורים מפרים עם הכיתוב Tiger King; 40 כדורים מפרים עם הכיתוב Shark Essence; 20 כדורים מפרים עם כיתוב בסניית "9"; Maximum Power; אריזות קרטון ריקות מזויפות של סיאליס; ובקבוקי סיאליס ופקקים עם הכיתוב המזויף "Cialis".

טיעוני המאשימה תיק מצורף

18. **ב"כ המאשימה** פתח את טיעוניו בציון חומרת מעשי הנאשם, כאשר ביקש להשוות בין סחר ומכירת כדורי אין אונות מזויפים לעבירות סמים, בכל הקשור למיגור התופעה ולמלחמה בה. לצורך כך הפנה ב"כ המאשימה למספר פסקי דין אשר עסקו בחומרת עבירת הסמים והצורך בענישה מכבידה [ר' ע"פ 6021/95 **מדינת ישראל נ' קרדוסו**, פ"ד נא(3) 769 [31.7.97]; ע"פ 6029/03 **מדינת ישראל נ' שמאי**, פ"ד נח(2) 734 [9.2.04]; ע"פ 376/89 **לובטון נ' מדינת ישראל**, פ"ד מה(4) 309 [30.5.91]; ע"פ 3172/13 **סואעד נ' מדינת ישראל** [7.1.14]. ב"כ המאשימה אף התייחס לכך שגם כדורי אין אונות חוקיים ומקוריים אינם מתאמים לכל אחד ויכולים לגרום אף למוות. לפיכך אין להקל ראש במעשי הנאשם. זאת ועוד: ב"כ המאשימה הפנה לערעור שהוגש בעניינו של רועי פאר, אשר הואשם במסגרת פרשה זו בכתב אישום נפרד, שבו בית המשפט המחוזי קבע כי "לא ניתן גם לשלול על הסף את טענת המדינה לפיה יש לראות את המשיב כמוכר סמים מסוכנים כשלנגד עיניו רק הפקת רווחים כספיים בדרך קלה, תוך התעלמות מתוצאות התנהגותו העבריינית..." ע"פ ג (מחוזי מרכז) 3933-09-15 **מדינת ישראל נ' פאר** [1.12.15] **[עפ"ג פאר]**, פסקה 8 בעמוד 14.

19. אשר לערכים החברתיים המוגנים, ב"כ המאשימה הפנה לאמנות הבינלאומיות אשר מדינת ישראל חתומה עליהן ושבמסגרתן התחייבה להילחם בתופעה של פגיעה בזכויות הקניין הרוחני. בית המשפט העליון ברע"פ 1519/03 **סויה נ' מדינת ישראל** [24.4.03] קבע כי "עבירות נגד הקניין הרוחני הגיעו לממדים רחבי היקף, המביאים לפגיעה חמורה בסחר המקומי, כמו גם בסחר הבינלאומי...". מעשי הנאשם אף פגעו במדינת ישראל שכן ביצוע עבירות אלו בידי רבים הוביל להכנסתה של המדינה לרשימה השחורה של המדינות המפרות זכויות יוצרים. פגיעה נוספת קיימת בבריאות הציבור שכן - כאמור - גם כדורים חוקיים ומקוריים, אינם מתאימים לכל אדם ויש להם תופעות לוואי של עיוורון ואף מוות. קל וחומר כאשר מדובר בכדורים מזויפים, שאין פיקוח על ייצורם, איכותם ועל טיב החומרים שמהם הם מורכבים, כאשר השימוש בהם יכול להוביל לפגיעה בריאותית חמורה ואף מסכנת חיים.

20. אשר למידת הפגיעה בערך המוגן, לדעת ב"כ המאשימה מדובר בפגיעה משמעותית, מאחר שהנאשם החזיק כמויות גדולות של תרופות מפרות, שאותן זייף תוך הצגת מצג שווא שמדובר בכדורים אמיתיים, והכל מתוך בצע כסף. הנאשם בסופו של יום גם מכר את הכדורים לצרכנים.

21. אשר למדיניות הענישה הנהוגה, ב"כ המאשימה הפנה לעונשים שקבע המחוקק בצד העבירות שבהן הורשע הנאשם. לטענתו, מעיון בחקיקה ניתן ללמוד על החומרה הקיימת בעבירות אלה: עבירה על פי פקודת סימני מסחר - עונש מקסימאלי של 3 שנות מאסר; קבלת דבר במרמה - עונש מקסימאלי של 5 שנות מאסר; שימוש במסמך מזויף - עונש מקסימאלי של 3 שנות מאסר; מעשי פזיזות ורשלנות - עונש מקסימאלי של 3 שנות מאסר; עבירה לפי פקודת הרוקחים - עונש מאסר של 6 חודשים; וזיוף בנסיבות מחמירות - עונש מקסימאלי של 5 שנות מאסר. ב"כ המאשימה טען כי עונשי המקסימום אינם צריכים להיות בגדר אות מתה. נקודת המוצא היא שזה העונש המקסימאלי וככל שיש נסיבות מקלות, ניתן להפחית בענישה, אך לא להפך.

מדיניות הענישה שנקבעה בשנים האחרונות מצביעה על מגמה ברורה של החמרה בענישה, והשתת עונשי מאסר מאחורי סורג הברית. אביא מעיקרי הפסיקה שאליה הפנה ב"כ המאשימה בטיעוניו: רע"פ 6987/10 **בנימין נ' מדינת**

ישראל [4.10.10] **[עניין בנימין]**, שם הורשע המערער בהחזקת 358 כדורי ויאגרה ו-287 כדורי סיאליס מזויפים. על המבקש הושתו עונש מאסר של 6 חודשים לריצוי בפועל, מאסר על תנאי של 12 חודשים, קנס בסך ₪ 15,000 והתחייבות עצמית בסך ₪ 50,000. כבוד השופט רובינשטיין דחה את בקשת רשות הערעור וציין, בין היתר, את שקבע בית משפט קמא בכל הנוגע לחו"ד מומחה מטעם משרד הבריאות על הסכנות לציבור מביצוע עבירות אלה; רע"פ 2234/08-א **זיונץ נ' מדינת ישראל** [12.3.08], שבמסגרתו דחה בית המשפט את בקשת רשות הערעור של המבקש והותיר את עונשו על כנו - 12 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, 12 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך ₪ 50,000. בתיק זה המבקש ייצר העתקים מפרים של תקליטורים, סרטים ותכנות מחשב, לשם מסחר. המבקש הורשע בין היתר גם בהחזקה וסימון עותק מפר לשם מסחר; עפ"ג (מחוזי מרכז) 23726-02-15 **ברזילי נ' מדינת ישראל**, שם קיבל המערער את המלצת בית המשפט וחזר בו מהערעור. באותו מקרה הורשע המערער ב-2 אישומים אשר ייחסו לו החזקה ושיווק בקבוקי משקה אלכוהוליים מפרים בכמויות מסחריות. במסגרת האישום הראשון, המערער הורשע בנוסף גם בשיבוש הליכי משפט והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית משפט השלום השית על המערער 20 חודשי מאסר, 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך ₪ 50,000; עפ"ג (מחוזי חיפה) 3403-03-14 **סליוטו נ' מדינת ישראל** [26.6.14], בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המערער, הן על הכרעת הדין, הן על גזר הדין, וקיבל חלקית את ערעור המדינה על קולת העונש. המערער הורשע ב-2 אישומים של מכירה והחזקה של כדורי ויאגרה וסיאליס מזויפים לצד עבירות נוספות של מרמה, זיוף, קשירת קשר ומעשי פזיזות ורשלנות. המערער הודה במיוחס לו לאחר הליך שמיעת ראיות, ובהכרעת הדין בית משפט קמא זיכה אותו מעבירות של חובת מרשם ומכירה קמעונאית של תכשיר מרשם על פי פקודת הרוקחים. בית משפט המחוזי אישר את עונשו של המערער שעמד על 12 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי וחתומה על התחייבות כספית בסך ₪ 20,000, אך כאמור קיבל חלקית את ערעור המדינה ובנוסף השית עליו קנס בסך ₪ 30,000; עפ"ג **פאר**, כפי שצוין לעיל - המשיב הואשם במסגרת פרשה זו בכתב אישום נפרד, ואת חלקו בתיק זה ניתן לראות במסגרת האישום השני. מדובר בערעורים הדדיים, הן של המדינה על קולת העונש, הן של המשיב על חומרתו. המשיב הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון ב-10 אישומים אשר ייחסו לו, בין היתר, החזקה ומכירה של כדורים בניגוד לפקודת סימני המסחר, עבירות מרמה וזיוף ועבירות בניגוד לפקודת הרוקחים. בית המשפט המחוזי השית על המשיב 10 חודשי מאסר בפועל (חלף 6 חודשים שגזר בית משפט קמא), 8 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך ₪ 150,000 או 120 ימי מאסר תחתיו (חלף 180 הימים שקבע בית משפט קמא). מאז נשמעו הטיעונים לעונש לפניי, הגיש המשיב בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון אשר נדונה ביום 26.1.16 במסגרת רע"פ 9102/15. בית המשפט העליון דחה את בקשתו למתן רשות ערעור שכן אין מדובר במקרה המצדיק את התערבות בית המשפט העליון. בית המשפט העליון אף דחה את טענתו של המשיב כי בנסיבות המקרה עולה סיכוי של ממש כי ישתקם המצדיק חריגה לקולה ממתחם העונש.

ב"כ המאשימה הפנה גם לגזרי הדין שניתנו ליתר הנאשמים במסגרת התיק המצורף, **לוי וכהן**. בעניינו של כהן, אשר הורשע במסגרת הסדר טיעון באישום הרביעי בלבד, בית המשפט גזר את דינו ביום 24.6.15 וקבע כי מתחם העונש ההולם בעניינו נע בין מספר חודשי מאסר, שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 15 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט לקח בחשבון את עברו הנקי, העובדה כי הודה במיוחס לו כבר עם מעצרו, וחלוף הזמן (5 שנים), והשית על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל אשר יבוצעו בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך ₪ 10,000. בעניינו של לוי, אשר הורשע על פי הודאתו באישום השלישי בלבד, בית המשפט גזר את דינו ביום 16.9.15 וקבע כי מתחם העונש ההולם בעניינו נע בין 3 חודשי מאסר בפועל שניתן לבצעם בעבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט לקח בחשבון את הודאתו, חלוף הזמן, עברו הנקי ונסיבותיו הרפואיות והכלכליות האישיות, והשית עליו 6 חודשי מאסר בפועל שיבוצעו בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך ₪ 20,000. יצוין כי לוי לא השלים עם גזר דינו

וערער לבית המשפט המחוזי (עפ"ג (מחוזי מרכז) 357-11-15) אשר דחה את ערעורו.

22. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה: ב"כ המאשימה טען כי מעובדות כתב האישום ניתן ללמוד על תפקידו הדומיננטי והעיקרי של הנאשם, במכירת כדורים מזויפים והפצתם, במשך תקופה של 3 שנים. הנאשם מכר כדורים לאחרים על מנת שהם ימכרו אותם לצרכנים. הנאשם זייף באמצעות אחרים אריזות בקבוקים, בלסטרים, עלונים ופקקים. הנאשם אחסן כמות גדולה של כדורים מפרים וציוד מפר נלווה לצורך מכירה והפצה. לפיכך לטענת ב"כ המאשימה "הנאשם הוא העסק והעסק הוא הנאשם", כלשונו. עוד נטען כי במעשיו של הנאשם קיימת חומרה יתרה שכן הנאשם מכר והפיץ את הכדורים מבלי לקבל רישיון לשווק תרופות, ועשה כן שלא באמצעות רוקח או בית מרקחת, ואף ללא מרשם רופא. בהתחשב בחומר המצוי באותם כדורים, סיכן הנאשם את הלקוחות שלהם מכר. בעניין זה הפנה ב"כ המאשימה לעניין בנימין והפנה דווקא לפסק הדין של בית משפט השלום, במסגרת ת"פ (שלום אשדוד) 1186/06 **מדינת ישראל נ' בנימין** [19.4.10] (שהוזכר לעיל בפסקה 11 כפסק דין שהגישה ההגנה בעניינו של נאשם 1, אשר כפי שצינתי שם אינו רלוונטי לתיק העיקרי אלא רק לתיק המצורף בעניינו של נאשם 2), ולא לפסק הדין של בית המשפט העליון (שבו אושרו פסקי הדין של הערכאות הקודמות). זאת מאחר שבמסגרת ההליך בבית משפט השלום הגישה המדינה חו"ד מומחה מאת מיכאל אראלי, מנהל היחידה למאבק בפשע פרמצבטי, שממנה עולה כי אין לקחת יותר מטבלית סיאליס אחת ביום. זאת בשל החומר הפעיל שנמצא בה, ואף קיימת אזהרה שאין לעשות בתרופה שימוש יומי. עוד צוין כי טרם נטילת התרופה חייב המטופל לעבור בדיקת רופא מקיפה על מנת לוודא שהוא אינו סובל מבעיות לב. לפיכך, כאשר מדובר על מכירה של תרופות מזויפות והפצתן ללא בדיקת רופא, קיימת חומרה יתרה בשל הסכנה לבריאות הציבור. עוד צוין כי ציבור הצרכנים של תרופות אלו לרוב אינו הולך להיבדק ומעדיף לשמור על אנונימיות ומשכך על בית המשפט להגן על ציבור זה ביתר שאת. הנאשם ביצע את המעשים בשל בצע כסף, ולדעת המאשימה יש לראותו כמוכר סמים מסוכן.

23. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם, אשר מונה 6 הרשעות **שהתיישנו**, כאשר האחרונה משנת 2001 בגין החזקה או שימוש בסמים לצריכה עצמית. יובהר כי יתר ההרשעות הן בין השנים 1983 - 1993. עוד יצוין, כי על הנאשם לא נגזר עד כה מאסר בפועל. ב"כ המאשימה ציין כי בכל עונש, בוודאי עונש של מאסר בפועל, קיימת פגיעה בנאשם, אך נסיבות תיק זה, קרי: ריבוי העבירות, כמות הכדורים, העובדה כי לא מדובר במעידה חד פעמית אלא בהפעלת תעשייה - מחייבות את בית המשפט להעדיף את האינטרס הציבורי תוך שמירה על שלומו ובטחונו, על פני שיקוליו האישיים של הנאשם. אשר לתסקיר המבחן - ב"כ המאשימה טען כי מדובר בתסקיר שטחי וחסר, כאשר כלל לא נבחן האם הנאשם לקח אחריות על מעשיו ואף לא צוין מהן הנסיבות שהובילו אותו לבצע את העבירות. שירות המבחן הסתפק באמירה שטחית, כלשונו, שלפיה עקב מצבו הנפשי הם התקשו לבחון את עמדתו ואחריותו לעבירות המיוחסות לו. עוד עולים מהתסקיר ניסיונות של הנאשם לצמצם מאחריותו בכך שטען כי לא ידע שמדובר בסיכון לסביבה, ואף ולא ידע כי מדובר בפעולה לא חוקית, כאשר בפועל שכר דירות של אחרים ואף פנה לנאשם 2, לוי, על מנת שזה יזייף עבורו את אריזות הכדורים. לדעת ב"כ המאשימה הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו והשליך אותם על קשריו ורצונו להפיק רווח מהיר. התסקיר התמקד במצבו הרפואי של הנאשם ובחשש שיושת עליו מאסר בפועל. זאת ועוד: שירות המבחן ציין כי עד לתיק זה ניהל הנאשם אורח חיים תקין, בעוד שמהרישום הפלילי כפי שתואר לעיל עולה כי לנאשם שש הרשעות קודמות, כאשר עבירות הסמים הן עבירות חוזרות. אשר לטענת ההגנה לעניין שיהוי בהגשת כתב האישום: מדובר בתיק רחב היקף, שבמסגרת חקירתו נחקרו חשודים רבים ובסופו של יום הוגשו שלושה כתבי אישום נפרדים נגד שמונה נאשמים. האזנות סתר הן חלק מחומר

החקירה ונדרש היה להוציא לגביהן תעודות חסיון. זאת ועוד, כתב האישום הוגש רק לאחר ביצוע שימוע לנאשמים כדין ולאחר שהם צילמו את עיקרי חומר הראיות ולאחר שהמדינה שקלה את טיעוניהם.

24. אשר לרכיב הקנס, ב"כ המאשימה טען כי מדובר בעבירות כלכליות אשר בוצעו מבצע כסף ומשכך ראוי להטיל קנס כספי משמעותי אשר יהיה בו כדי להוביל לכך שביצוע העבירות לא יהיה כדאי לעבריינים וירתיים. ב"כ המאשימה הפנה שוב לעניינו של רועי פאר, שם אישר בית המשפט המחוזי (וגם בית המשפט העליון) את עונש הקנס, שעמד על 150,000 ₪.

לסיכום, ב"כ המאשימה ביקש להשית על הנאשם **עונש מאסר בפועל שלא יפחת מ-24 חודשים לצד ענישה נלווית בדמות מאסר על תנאי ארוך ומרתיע וקנס משמעותי שלא יפחת מ-200,000 ₪.**

טיעוני ההגנה ודבר נאשם 2

25. **ב"כ הנאשם** ביקש להעיד מספר עדים לטובתו של בן שלוש.

העד הראשון הוא **רון יום טוב [רון]**, מנכ"ל רשת "הבית הלבן" מזה כחצי שנה ומעסיקו של בן שלוש. בעברו היה בלש במשטרה והיום מתנדב בה. רון העיד כי הוא עובד עם בן שלוש באופן צמוד, והוא משמש יד ימינו, שכן משרדו נמצא בסניף שאותו בן שלוש מנהל. רון העיד כי לבן שלוש יש נתינה אנסופית והוא "אף פעם לא אומר לא" כלשונו. תיאר כי לאחרונה, בזכות בן שלוש, עזרו לנער לצאת מעולם הסמים ולעבוד בחברה שלהם. עוד הוסיף כי הוא עובד מסור, מוערך ומצטיין (קיבל תעודת הצטיינות מהחברה). העד השני שהעיד לטובתו היה **משה ריסמני [משה]**. הוא וכן שלוש שכנים מזה כשנה וחצי. תיאר את בן שלוש כאדם בעל נתינה אמיתית, תמיד מוכן לעזור ולסייע. הוא מכיר את המקרה עם הנער שנפל לסמים וכן שלוש עזר לו לצאת מזה. עוד תיאר כי הם נסעו ברכבו של בן שלוש לחלק אוכל ובמקרה אחר הלכו לסייע לקשישים. עדה נוספת היא **חן בן שלוש [חן]**, אחייניתו של הנאשם. חן תיארה כי אביה, אחיו של הנאשם, חלה לפני כ-4 שנים בסרטן. מרגע גילוי המחלה, בן שלוש מלווה אותו בכל התהליך - הן במהלך הניתוחים, הן בביקורים והתייעצויות עם רופאים בארץ ובעולם. עוד תיארה כי בכל הזדמנות בן שלוש נמצא לצידו ומסייע לו, גם כשהם גרים בצפון הוא תמיד מגיע. בן שלוש סייע גם לכל המשפחה בכל מה שצריך בעזרה, תמיכה, שעשוע והוא התקווה היחידה של אביה. בחקירה נגדית ב"כ המאשימה שאל האם העזרה כוללת גם סיוע כלכלי וכן שללה זאת. העדה האחרונה הייתה בתו של בן שלוש, **קורל בן שלוש [קורל]**. קורל תיארה שאביה היה תמיד שם בשבילה ובשביל יתר המשפחה, והנתינה שלו היא, כלשונו, "אינסופית". הוא זה שמחזיק את הבית באמצעות תמיכה, חום, עזרה, עמוד התווך והאנרגיות. במהלך עדותה קורל בכתה וביקשה מבית המשפט להתחשב במצבו, מאחר שמדובר באדם טוב, שבמשך ארבע שנים סבל והוא שילם כבר על מעשיו, שעליהם הוא הביע חרטה.

נוסף על כך הגיש ב"כ הנאשם דף חשבון בנק מיום 13.12.15, המגלה את יתרת ההלוואות הקיימות לחובתו של הנאשם העומדות על 161,604 ₪ וחוב בהוצאה לפועל שעומד על כ-90,913 ₪. עוד הגיש סיכומים רפואיים מקופת החולים מיום 25.12.14 ומיום 14.1.15 שלפיהם, מבלי לפרט יתר על המידה, עולה כי הנאשם אובחן כסובל מהפרעת דחק פוסט טראומטית והפרעת הסתגלות עם דכאון והוא נמצא במעקב פסיכיאטרי ופסיכולוגי.

אשר למדיניות הענישה הנהוגה, התייחס ב"כ הנאשם לעניין פטלביץ, כפי שכתבתי בהרחבה בפסקה 11 לעיל, וביקש לראות את המקרה הזה כמשקף את מדיניות הענישה הנהוגה הרלוונטית לעניינו של בן שלוש.

בטיעוני התייחס ב"כ הנאשם לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה בלבד. ב"כ הנאשם ביקש לקחת בחשבון את העובדה כי בן שלוש הודה בשני כתבי אישום ויש לכך משמעות רבה לעניין "ניקוי השולחן" כלשונו. בתיק העיקרי הנאשם החליט להודות לאחר מספר ישיבות קצרות, ומיוזמתו החליט לצרף את התיק הנוסף. ב"כ הנאשם הדגיש כי בצירוף זה חסך הנאשם זמן שיפוטי רב שכן מדובר בתיק גדול שצפוי היה להתנהל במשך תקופה לא מבוטלת. עוד ציין כי הנאשם לקח אחריות, הודה והביע חרטה כנה על מעשיו. בעניין זה הפנה לתסקירי שירות המבחן, שמהם גם ניתן ללמוד על כך שהוא מצטער ומתחרט על מעשיו. ב"כ הנאשם טען כי על בית המשפט להקל באופן משמעותי עם הנאשם, ובכך לשלוח מסר גם לנאשם זה וגם לנאשמים אחרים, ולעודד אותם באמצעות הקלה בעונש.

ב"כ הנאשם טען כי מאז ביצוע העבירות חלפו כמעט 6 שנים ויש לתת לכך ביטוי (לעניין זה הפנה הסנגור למספר פסקי דין: ע"פ (מחוזי חיפה) 46547-02-10 אפרימה נ' מדינת ישראל [15.7.10]; ת"פ (שלום ראשון לציון) 3166/07 מדינת ישראל נ' אדעייף [22.11.12], המסתמך על ע"פ 3575/99 דרעי נ' מדינת ישראל [12.7.00]; ת"פ (שלום ת"א) 22675-10-09 מדינת ישראל נ' סויסה [21.10.12]; ע"פ 4434/10 יחזקאל נ' מדינת ישראל [8.3.11]). הסנגור הפנה לכך שעל יתר הנאשמים בתיק העיקרי, שדינם כבר נגזר, בית המשפט לא הטיל מאסר בפועל, הגם שלכל נאשם היה תפקיד אחר. ב"כ הנאשם ציין את העובדה כי בעניינו של אטיאס, המדינה הסכימה לטווח ענישה שבין 4 חודשים ל-12 חודשים, ובית המשפט שלח אותו לממונה על עבודות השירות. הוא הסכים כי דינו טרם נגזר, אך לטעמו יש לתת על כך את הדעת שכן זה משקף את התמונה הכוללת.

עוד הפנה הסנגור לע"פ 5713/10 אקרמן נ' מדינת ישראל [1.3.11], פסקה 20, לעניין חשיבותו של התסקיר ותרומתו בהליכים משפטיים אלו, ויש לתת לתסקיר משקל מהותי. הסנגור הפנה לתסקיר מיום 27.1.15, שממנו עולות נסיבות קשות ביותר, חריגות ביותר, שאין ספק שהשפיעו על מהלך חייו של הנאשם, כגון אשפוזו של הנאשם לאחר שלקה בלבו בהליך מעצרו, הסתגרותו בביתו במשך שנתיים לאחר מעצרו, מצב רוחו הירוד, נדודי השינה, חוסר תאבון וירידה במשקל. לטענתו, על בית המשפט לקחת נסיבות אלה בחשבון. לשיטתו, ההליך המשפטי השפיע על הנאשם באופן קשה מאוד וגרם לו לנזק במערכות היחסים שלו עם ילדיו ובת זוגו. עוד עולה כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו, שיתף פעולה עם שירות המבחן וקיימת לו רשת תמיכה משמעותית (סיוע רפואי ונפשי) אשר עתידה לסייע לו בשיקומו. עוד ציין הסנגור כי מהתסקיר המשלים (מיום 10.12.15) עלה כי מצבו של הנאשם קשה והוא סובל מהתקפי חרדה ומקשיי נשימה. גם בתסקיר הזה עמד שירות המבחן על החרטה המלאה שהביע הנאשם והשקעת מאמצים גדולים מצידו לשמור על התא המשפחתי. נסיבות נוספות שאליהן הפנה ב"כ הנאשם, הם אופיו של הנאשם כפי שזה עלה מהעדים שנשמעו בבית המשפט, אשר תיארו את בן שלוש כאדם בעל נתינה ורצון לעזור לזולת. הוא נרתם ומסייע לאחיו במלחמתו במחלת הסרטן, הגם שהוא מתגורר בצפון הארץ. הוא אף מסייע ומתנדב לטפל בקשישים מחוסרי דיור.

אשר לעברו הפלילי, הסניגור הפנה לתסקיר שירות המבחן (מיום 27.1.15) אשר ראה את רישומו הפלילי והתייחס לכך שמדובר בעבירות שיש עליהן התיישנות. הסניגור הפנה לגזר דינו של נאשם 4 בתיק העיקרי - גבע, וטען כי מדובר בעבריו רצידיביסטי, שלחובתו הרשעות, בין היתר, בעבירות של יבוא סמים, ובגין ריצה מאסרים ארוכים, ובית

המשפט הטיל עליו במסגרת תיק זה מאסר בפועל שירותה בעבודות שירות. לפיכך, בהשוואה ביניהם, על נאשם 2 בית המשפט צריך להטיל צו של"צ ולא מאסר בפועל. לדבריו, לדרוש בעניינו מאסר בפועל מאחורי סורג ובריוח זה לא מוצדק ועומד בניגוד לאינטרס הציבורי.

אשר לתיק המצורף, מדובר בעבירות שנעברו בשנת 2010, כאשר כתב האישום הוגש בשיהוי ניכר של 4 שנים. לשיטת הסנגור מדובר בשיהוי שאינו מוצדק, שגרם לנאשם עינוי דין כבד. הימשכות ההליכים גרמה לנאשם לבעיות נפשיות, פיזיות וכלכליות קשות. הסנגור חזר וטען כי הנאשם בעל משפחה, עובד ומפרנס, ולא ישרוד בכלא - לא מבחינה פיזית ולא מבחינה נפשית. הסנגור המלומד אף טען כי מאחר שהעבירות בוצעו בשנת 2010, אז תיקון 113 עדין לא נכנס לתוקף, בית המשפט צריך לתת לכך משמעות.

אשר לרכיב הקנס, הסניגור הפנה תיקון 113 - סעיף 40 לחוק העונשין, שלפיו כאשר בית המשפט מחליט על גובה הקנס עליו להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם שבפניו. בהקשר זה הפנה הסניגור לתסקיר מיום 27.1.15 שממנו עולה כי מצבו הכלכלי של הנאשם קשה, מאחר שרכושו מעוקל, חשבונו בסטטוס "מוגבל", הוא לא מקבל משכורת לחשבון שלו, ביתו נמסר לכונס נכסים, והוצע לו להכריז על פשיטת רגל.

בסיכומי של דבר עתר ב"כ הנאשם לכך שהעונש שיגזר על הנאשם יהיה אחד בשני התיקים, וביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם שירות לתועלת הציבור בהיקף של 450 שעות, חלף מאסר בפועל. לדבריו, מדובר בהיקף נרחב ביותר שגם המשמעות של השל"צ היא לתרום לחברה. אשר לאחידות בענישה, הפנה ב"כ הנאשם למספר פסקי דין אשר מלמדים כי כל ענישה היא אינדיווידואלית (ר' ע"פ 5106/99 אבו-ניג'מה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(1) 350 [2.2.00]; ע"פ 291/81 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד לה(4) 438 [28.9.81]; רע"פ 402/01 אבו גאנם נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(3) 138 [25.2.02]; ע"פ 359/81 מדינת ישראל נ' סגל, פ"ד לה(4) 313 [24.8.81]), וכל נאשם נענש על מעשיו.

26. הנאשם בדבר האחרון הצטער בפני בית המשפט, בפני ב"כ המאשימה ובפני משפחתו על מעשיו. לדבריו, עבר תקופה מאוד קשה בחמש השנים האחרונות מאז שנעצר, כאשר ביום המעצר קיבל התקף לב ופונה לבית החולים. הנאשם חש בושה גדולה בשל מעשיו מפני משפחתו, שבשלה הסתגר בביתו והתקשה לתפקד במשך שנתיים, כאשר לדבריו באותה תקופה יצא מביתו רק לטיפולים או לדיונים. לאחר תקופה זו, בתמיכת משפחתו ומעסיקו, חזר לעבוד וכיום הוא מטופל הן על ידי פסיכיאטר, הן במעקב פסיכולוגי. לטענתו הוא אינו עברין כפי שהציג אותו התובע, שכן מעולם לא עסק בתחומים אלה, אלא נקלע למצב עקב חברות עם האדם הלא נכון, נאשם 4 (דני גבע), שהעסיק אותו תחילה כעובד בחברה שלו. הנאשם עבד עם נאשם 4 מאחר שחשב לעשות השלמת הכנסה על מנת לסייע למשפחתו. קשרים אלו הניבו הסתבכות כלכלית, והיום הוא מצוי בהליכי תביעה מטעם ההוצאה לפועל בגין חוב העומד על 98,000 ₪, בגין שיקים של החברה. עוד תיאר כי לאחרונה בית המשפט פסק כי עליו לשלם סך של 75,000 ₪ ושכר טרחת עו"ד בסכום של 7,500 ₪, במסגרת תביעה אזרחית מטעם חברת התרופות. הנאשם הוסיף כי לאחרונה חיתן את בתו, ולטובת מימון האירוע לקח הלוואה נוספת. כל אלה לא גרמו לו לאבד תקווה ולסייע לאחרים - בין אם לאחיו, שאותו הוא סועד ולו הוא עוזר במשך שנים בהתמודדות עם מחלתו, ובין אם בסיוע לקשישים. לבסוף, חזר הנאשם על כך שהוא מצטער על מעשיו מעומק ליבו והבטיח כי לא יבצע עוד עבירות פליליות בחייו. הנאשם ביקש מבית המשפט הזדמנות

להמשיך את תהליך השיקום שבו הוא נמצא, נוכח הקשיים שאותם מנה לעיל.

נאשם 6 - יעקב אילוז

תסקיר שירות המבחן

27. תסקיר שירות מבחן בעניינו של נאשם 6 הוגש ביום 27.12.15, וממנו עולה כי אילוז בן 33, פרוד ואב לילד בן שנתיים. סיים 12 שנות לימוד ולומד כאברך בכולל. אילוז קיבל פטור משירות צבאי עקב מצב נפשי (היה עד לשני פיגועי טרור). עד גיל 24 למד בישיבה ולאחר מכן השתלב בתעסוקה כעוזר וכנהג לסגן ראש העיר. לאחר 4 שנים סיים את עבודתו בעירייה והחל ללמוד בכולל, לצד עבודות מזדמנות למשך תקופות קצרות, בחנות מכולת. אילוז תיאר כי נפרד מאשתו עקב מעורבות המשפחה המורחבת וההליך המשפטי. קצינת המבחן התרשמה כי הוא מתקשה לבחון את חלקו בדינמיקת היחסים ונוטה לאמץ עמדה קורבנית, בדומה לאופן שבו תופס עצמו ביחס לעבירה. לצד ניהול אורח חיים נורמטיבי ותפקוד תקין, קיימת נטייה להתנהגות מניפולטיבית ול"עגול פינות" כלשונה, על רקע קיומו של "עצמי מזויף" וקושי במתן אמון.

לנאשם 6 אין הרשעות קודמות. ביחס לביצוע העבירות מושא תיק זה, אילוז קיבל על עצמו אחריות חלקית. קצינת המבחן התרשמה מנטייה להמעיט בחומרת המעשים המיוחסים לו ולאמץ עמדה קורבנית, לצד בושה ממשית עקב מעשיו ועקב ההליך המשפטי. אילוז ייחס את ביצוע העבירות לקשיים כלכליים שעמם התמודד בתקופה שלאחר סיום עבודתו בעירייה. לדבריו הוא בעל מוטיבציה ונכונות להשתלב בתהליך טיפולי במטרה לבחון את המניעים העמוקים שבבסיס מעשיו ויכולת ראשונית לבחון בעייתיות התנהלותו.

אשר להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, קצינת המבחן התרשמה מאילוז כאדם ללא מעורבות פלילית קודמת, המגלה יכולת לתפקוד תקין ולניהול אורח חיים נורמטיבי ונכונות להשתלב בתהליך טיפולי. כל אלו מהווים גורמי סיכוי לשיקום. לצד זאת, התרשמה מקיומם של קווים מניפולטיביים והתפתחות "עצמי מזויף" ומנטייה להשליך האחריות למעשיו על גורמים חיצוניים לו. כל אלו מהווים גורמי סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד. לאור כך המליצה קצינת המבחן על הטלת צו מבחן למשך שנה, שבמסגרתו ישולב אילוז בקבוצה טיפולית בשירות המבחן, המיועדת לאנשים אשר ביצעו עבירות בתחומי המרמה והרכוש. קצינת המבחן כתבה כי היא ערה לחומרת מעשיו אך מדובר בעבירה ראשונה ואילוז הביע מוטיבציה לשינוי באמצעות טיפול בדפוסיו הבעייתיים הנמצאים גם ברקע לביצוע עבירות מושא תיק זה. אשר על כן המליצה קצינת המבחן על הטלת צו של"צ בהיקף נרחב, כעונש מוחשי וחינוכי, במסגרת בית האבות "נווה שמחה", בהיקף של 250 שעות. לצד מאסר על תנאי.

חוות דעת הממונה על עבודות השרות

28. נוכח טווח העונש המוסכם, נשלח נאשם 6 לממונה על עבודות שרות לקבלת חוות דעת בדבר התאמתו לנשיאת עונשו בעבודות שרות. על פי חוות הדעת העדכנית מיום 6.7.16, הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות, והומלץ לשלבו בעמותת עזר מציון בירושלים, החל מיום 9.11.16.

טיעוני המאשימה

29. בתחילת טיעוניה ביקשה ב"כ המאשימה מבית המשפט לאשר את הסדר הטיעון. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, ב"כ המאשימה חזרה על כך שמדובר בכתב אישום חמור, המתאר מסכת עבירות כלכליות שבוצעו באופן שיטתי ומתוכנן לפרטי פרטים. נאשם 6 הוא המבצע בפועל של פעולת ההברחה, המכונה גם בלדר, ובאמצעותו הוברחו כ-75,000 כדורי ויאגרה מזויפים למדינת ישראל. ב"כ המאשימה חזרה בטיעוניה על עובדות האישום הראשון שלפיו נאשם 6 נענה להצעתו של פינקלשטיין לאיתור בלדר שיביא את הטובין המוברחים דרך צ'כיה לוינה, ומשם לישראל. הנאשם כאמור פנה לנאשם 7 בהצעה כי הוא ישמש כבלדר והאחרון הסכים לכך. כך, על פי האישום הראשון, היווה הנאשם חלק בפעילות העבריינית שאלמלא פעולותיו היא לא הייתה יוצא אל הפועל. ב"כ המאשימה הזכירה גם כאן כי על פי הפסיקה, אין חובה שנאשם יהיה בקיא או יקח חלק פעיל בכל אחד משלבי הברחת הטובין ארצה. בעניינו של נאשם 6 קיים גם אישום שני, שעל פיו - עובר לאישום 1 - לקח חלק בהברחת כדורי ויאגרה מזויפים לארץ בכמות שאיננה ידועה למאשימה ובתמורה ל-8,000 ₪, באותו אופן כמו באישום 1. לדעת המאשימה מדובר בנאשם שההברחה היא "מקצועו" השני. אשר לחומרת מעשיו של הנאשם והפגיעה בערכים המוגנים, חזרה המאשימה על טיעוניה כפי שתיארת בפסקה 10 לעיל.

כך גם בנוגע למדיניות הענישה הנהוגה: ב"כ המאשימה חזרה בטיעוניה בכתב על פסקי הדין שלטענה מגבשים את מדיניות הענישה בתיקים בעלי נסיבות דומות (מלבד עניין פפאשילי). לאלה הוסיפה גם את ע"פ (מחוזי מרכז) 1947-11-07 אליק נ' מדינת ישראל [11.6.08], שם הורשע הנאשם בהברחת סיגריות מזויפות מסין לארץ. בית המשפט המחוזי, בשבתו כערכאת ערעור, קיבל חלקית את ערעורו והפחית את עונשו ל-21 חודשי מאסר בפועל (חלף 30 חודשים שגזר עליו בית משפט השלום) וקנס כספי בסך 80,000 ₪ (חלף 120,000 ₪ שגזר עליו בית משפט קמא). לאור כך, לדעת המאשימה מדיניות הענישה מחייבת הטלת עונשי מאסר בפועל לתקופה ממושכת וזאת נוכח העובדה כי מדובר בביצוע עבירות כלכליות.

ב"כ המאשימה התייחסה אף לתסקיר שירות המבחן (מיום 10.12.15) וטענה כי אין מקום לחרוג ממתחם הענישה שלו טענה, וזאת בשל הדאגה לשלום הציבור והצורך בענישה מרתיעה. עוד ציינה כי שירות המבחן התרשם שהנאשם בעל קווים מניפולטיביים ובעל נטייה להשליך את האחריות על מעשיו על גורמים שחיצוניים לו. כל אלה מהווים, לדעת קצינת המבחן, גורמי סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק. לאור כך, המלצת שירות המבחן להטיל צו מבחן למשך שנה אינה עולה בקנה אחד עם הערכת הסיכון לעבריינות חוזרת ולאור חומרת המעשים, חלקו של הנאשם בשתי ההברחות מושא כתב האישום הוא חלק משמעותי.

לסיכום חזרה ב"כ המאשימה על עמדתה וביקשה להשית על הנאשם **מאסר בפועל בן 6 חודשים, מאסר על תנאי וקנס כספי משמעותי, שלא יפחת מ-50,000 ₪.**

טיעוני ההגנה ודבר נאשם 6

30. ב"כ נאשם 6 הגישה שני מסמכים כראיות לעניין העונש. האחד, אישור מיום 29.12.15 משיבת "נועם תורה" - כולל לאברכים, שלפיו הנאשם לומד בישיבה במהלך השבוע בין השעות 09:00-13:00 ובין 16:00-18:00 ונתמך על ידי

הישיבה בסכום של 2,500 ₪ בחודש [סומן - ענ1]. השני, מסמך חתום על ידי יו"ר בית התמחוי "מנה חמה", מר אבי אמסלם [סומן - ענ2], שלפיו הנאשם 6 מתנדב בזמנו הפנוי ואף מנהל ומארגן פרויקטים גדולים בכל חודש ובחג הפסח. בית התמחוי הוא עמותה שמטרתה לסייע לנזקקים במזון חם.

31. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, ב"כ הנאשם ציינה כי אכן מדובר בשני אישומים, ומבלי להקל ראש בחומרתם ובהודאתו של הנאשם, הוא מי שהעביר את הטובין, ותו לא. אין מדובר במי שתכנן את ביצוע המעשים אלא רק מי שקיבל "כמה גרושים" כלשונה, לשם העברתם ארצה. עוד ציינה כי על איש המכס, עובד מדינה, שאפשר את הכנסת הטובין ארצה, נגזר עונש של חודשיים מאסר בפועל בלבד, שבוצעו בעבודות שירות, וכיום הוא חזר לעבודתו.

אשר למדיניות הענישה הנהוגה, גם בעניינו הפנתה הסניגורית לעניין פטלביץ.

ביחס לנאשמים האחרים ציינה ב"כ הנאשם את עניינם של נאשמים 3 ו-4 ואת קביעתו של מותב זה על אודות נאשם 4, שחלקו בביצוע המעשים קטן יותר מנאשם 3. לדבריה, לנאשם 3 היה חלק תכנוני וביצועי בעבירות שיוחסו לו, וחלקו שונה באופן מהותי מחלקו של נאשם 6 אשר בסופו של יום רק קיבל את הסחורה ונתפס איתה, כלשונה. אשר לעונש שנגזר על נאשמים 3 ו-4, ב"כ הנאשם ציינה כי עונשו של נאשם 4, שכאמור חלקו קטן יותר מנאשם 3, עמד על 5 חודשי מאסר בפועל שניתן לבצעם בעבודות שירות, ומדבריה עולה בקשה להסיק כי עונשו צריך להיות נמוך מזה.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ב"כ הנאשם הפנתה לתסקיר שירות המבחן שלפיו הנאשם ביצע את העבירות בהיותו בן 27, כאשר מדובר במעשים שאינם תואמים את אורחות חייו. לטענתה, הנאשם חווה בושה ממשית על מעשיו ועל ההליך הפלילי שהתנהל נגדו. במהלך ניהול התיק הנאשם התחתן ונולד לו ילד, אך היום פרודתו מנהלת נגדו הליך בבית הדין הרבני, ובין היתר, עושה שימוש בתיק הפלילי ובעובדה שהנאשם הודה בביצוע המעשים כנגדו. בנוסף, פרודתו מונעת ממנו לראות את בנו. ביחס להליך השיקומי שירות המבחן ציין כי הנאשם הבין שתפקודו לא היה תקין והיום הוא מגלה יכולת תפקודית תקינה ואורח חיים נורמטיבי. עוד ציין כי הנאשם בעל נכונות להשתלב בהליך טיפולי, והוא מעוניין להיות תחת פיקוחו של שירות המבחן ומבין כי בכך ניתן לסייע לו. בבחינת התנהלות התיק, ב"כ הנאשם ציינה כי כחודש לאחר תחילת ההליכים נפגשו הצדדים על מנת להגיע להבנות ולסיים את התיק. הנאשם לקח אחריות על מעשיו כבר בתחילת הדרך וביקש לסיים את ההליך במהירות.

מכל האמור לעיל, ביקשה ב"כ נאשם 6 להשית עליו עונש ברף המינימאלי ביותר של מאסר שניתן לבצעו בעבודות שירות, תוך שחזרה שוב על האמור בתסקיר, שבא בהמלצה טיפולית. לעניין הקנס הפנתה להכנסתו של הנאשם שעומדת על 2,500 ₪ [ענ 1] וביקשה מבית המשפט שיגזור קנס מינורי.

32. **הנאשם** בדברו האחרון אמר כי לאחר ביצוע העבירה, במהלך חמש השנים האחרונות, נוצר לו שם של אדם לא חיובי בסביבה החברתית שבה הוא חי, והדבר גרם לו לנזק מאוד רציני, בין היתר במציאת עבודה או בקבלה למקומות מסוימים. עוד ציין כי פרודתו, שלה היה נשוי כ-4 חודשים, עושה בתיק זה שימוש בבית הדין הרבני ובבית המשפט, גם ללא הצדקה וקשר. עוד ציין כי הודה בעבירות ולקח אחריות על מעשיו. הוא הבין את החומרה שבמעשיו ואת השפעתם

על חייו, ומאז הוא לא מתקרב לעניינים כאלה, כלשונו. הוא טען כי מדובר במעידה חד פעמית והוא מוכן לקבל עזרה וסיוע משירות המבחן. הנאשם ביקש מבית המשפט לקבל את המלצת שירות המבחן ולהשית עליו שירות לתועלת הציבור. לעניין הקנס ציין הנאשם כי הוא מצוי בחובות כספיים בשל הליך הגירושין. לבסוף אמר כי הוא אדם שמגיע ממשפחה נורמטיבית והוא אדם נורמטיבי אשר מבקש מבית המשפט להתחשב בכל העובדות בעניינו.

נאשם 7 - משה סויסה

תסקיר שירות המבחן

33. תסקיר שירות מבחן בעניינו של נאשם 7 הוגש ביום 22.12.15. מהתסקיר עולה כי סויסה בן 26, נשוי ואב לילדה בת 3. הוא מתגורר עם משפחתו בירושלים. משנת 2011 סויסה עובד כמנהל מסחרי בחברת "או סי ליינס", חברה המתמחה, בין היתר, בשילוח ימי ואווירי, ביבוא וביצוא. לדבריו, למד במסגרות חינוכיות חרדיות עד גיל 19, הפסיק את לימודיו בשל סגירת הישיבה והתקשה במציאת מסגרת לימודית מותאמת לצרכיו. הוא לא התגייס לצבא מסיבות דתיות והיום הוא מצר על כך. עובר למעצרו עבד סויסה במספר עבודות מזדמנות כמוכר בחנויות בגדים. במכתב המלצה שכתב מעסיקו של סויסה תואר כי הוא אהוב על עובדי החברה ועוזר להם להצליח בעבודתם. בנוסף תיאר סויסה כי עזר בהקמת סניף מחוזי של "איחוד והצלה" לפני 3 שנים באזור המרכז. סויסה גדל במשפחה נורמטיבית ללא כל מעורבות פלילית כאשר לדבריו, התנהגותו בעת ביצוע העבירות מהווה חריג לאורחות חייהם. קצינת המבחן התרשמה מסויסה כאדם המתקשה להיות מודע לעצמו ברמה הרגשית ומנסה ליצור פאסדה חיובית תוך עיסוק מוגזם בהצלחותיו והישגיו וקושי לגעת בקשייו, כל זאת על רקע דימוי עצמי נמוך. לצד זאת, תיארה קצינת המבחן כי התרשמה מאדם בעל יכולת תפקודית תקינה ברמה התעסוקתית והמשפחתית.

סויסה נעדר עבר פלילי. בהתייחסותו לעבירות המיוחסות לו הודה בעובדות כתב האישום. לדבריו, בשני האירועים פנה אליו חבר בהצעה שהתקשה לסרב לה בשל הפיתוי הכספי הגדול, גילו הצעיר וקשייו לשקול את ההשלכות של מעשיו. עוד מסר כי לאחר האירוע הראשון החל לחוש מעט חרטה, אשר התחזקה לאחר האירוע השני. לשיטתו, העבירות אינן משקפות את אורחות חייו ומדובר בנקודת זמן מצומצמת. סויסה ביטא צער על מעשיו והוא מודע לנזק שגרם לצרכנים, הן ברמה הכלכלית, הן ברמה הבריאותית.

אשר להערכת סיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, קצינת המבחן התרשמה מסויסה כאדם מניפולטיבי המנסה ליצור פאסדה חיובית, תוך עיסוק מוגזם בהצלחותיו והישגיו. בעת ביצוע המעשים היה לו צורך לחזק את דימויו העצמי בעזרת חיזוק הסטטוס הכלכלי. להערכתה קיים קושי ביכולת לראות את האחר תוך היאחזות בסיפוק צרכיו האישיים. על רקע זה התקשה סויסה להבין את חומרת מעשיו ואת השלכותיהם. כל אלו מהווים גורמי סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק. מנגד, מדובר באדם ללא עבר פלילי, בעל יכולות וכישורים תקינים ברמה התעסוקתית והמשפחתית, המהווים גורמי סיכוי לשיקום.

לאור כל האמור, ולאור חומרת המעשים המיוחסים לו המליצה קצינת המבחן על עונש מאסר אשר יכול שירוצה בעבודות שירות (אם ימצא מתאים), לצד מאסר על תנאי וקנס כספי.

חוות דעת הממונה על עבודות השרות

34. גם בעניינו של נאשם 7, נוכח טווח העונש המוסכם, נשלח נאשם 7 לממונה על עבודות שרות לקבלת חוות דעת בדבר התאמתו לנשיאת עונשו בעבודות שרות. על פי חוות הדעת העדכנית מיום 6.7.16, הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות, והומלץ לשלבו בעמותת עזר מציון בירושלים, החל מיום 28.12.16.

טיעוני ב"כ המאשימה

35. **ב"כ המאשימה** ביקשה תחילה מבית המשפט לכבד את הסדר הטיעון שאליו הגיעו הצדדים, שלפיו בית המשפט יטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים לצד קנס כספי מכביד בסך ₪ 50,000, זאת לאחר שהמאשימה שקלה מחד גיסא את חומרת המעשים, נסיבות ביצוע העבירות ואת האינטרס הציבורי, המחייב את מיצוי הדין, ומאידך גיסא את הודיית הנאשם, הבעת החרטה והעדר עבר פלילי, הכל כפי שיפורט להלן.

36. אשר ל**נסיבות ביצוע העבירה**, ב"כ המאשימה חזרה במידה רבה על טיעוניה לגבי נאשם 6, ועל כן לא אפרטם. ב"כ המאשימה חזרה על עובדות האישום הראשון, כפי שתואר בהרחבה לעיל, וציינה כי אלמלא קיים הנאשם את חלקו בפעילות העבריינית, לא הייתה יוצאה ההברחה אל הפועל. כך גם לגבי האישום השני, שבמסגרתו הבריח הנאשם לארץ כדורי ויאגרה מזויפים בכמות שאינה ידועה למאשימה זאת בתמורה ל-600 דולר. ב"כ המאשימה ביקשה לראות במעשיו של הנאשם כחלק מתכנית עבריינית כוללת אף אם לא היה בקיא בכל הפרטים או לקח חלק פעיל בכל שלבי הביצוע (ראה **עניין שנהב**), ומשכך יש לראות אותו כמי שלקח חלק פעיל בהברחת הטובין לשטחה של מדינת ישראל.

אשר למדיניות הענישה הנהוגה הפנתה ב"כ המאשימה לטיעוניה בעניינו של נאשם 6, ראה פסקה 29 לעיל.

אשר ל**נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**, ב"כ המאשימה הפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן מיום 22.12.15, שלפיו הנאשם ביצע את העבירות על רקע רצונו להרוויח כסף קל ומהיר, תוך קושי להכיר בהשלכות של מעשיו. שירות המבחן התרשם מהנאשם כי הוא אדם מניפולטיבי המנסה ליצור רושם חיובי, ובעת ביצוע העבירות היה לו צורך לחזק את דימויו העצמי באמצעות חיזוק הסטטוס הכלכלי שבו היה מצוי. לדעת שירות המבחן, הנאשם מתקשה לראות את המשמעות במעשיו ואת השלכותיהם, כאשר כל אלה מהווים גורמי סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצדו. המלצת שירות המבחן הייתה הטלת עונש מאסר בעבודות שירות, ועל כך המאשימה חולקת. לטעמה נוכח העובדה כי קיים סיכון להישנות המעשים, העובדה כי הוא לא הביע חרטה מלאה על מעשיו, יחד עם כך שהתסקיר לא בא בהמלצה שיקומית, מובילים למסקנה כי אין מקום לסטות מהטלת עונש כבד ומרתיע בדמות מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

לאור כל המתואר לעיל, העובדה כי מדובר בעבירות כלכליות חמורות, שכל תכליתן הייתה הפקת רווח כספי, מתבקש בית המשפט להשית על נאשם 7 **מאסר בפועל בן 6 חודשים וזאת, בין היתר, על מנת לשלוח מסר מרתיע, מאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט וקנס כספי שלא יפחת מ-50,000 ₪.**

טיעוני ההגנה ודבר נאשם 7

37. **ב"כ הנאשם** ביקש להעיד את מעסיקו הנוכחי של נאשם 7, **אורן גלעד**. בעדותו לפני העיד גלעד כי הוא מעסיקו של הנאשם בחמש שנים האחרונות, ועובד עמו באופן צמוד. הנאשם עובד בתפקיד מנהל מסחרי בחברת או סי ליינס בע"מ. לדבריו, במשך הזמן המתואר, הנאשם עשה שינוי משמעותי באישיותו והתנהגותו. גלעד תיאר את הנאשם כאדם חרוץ, "שחקן צוות", עוזר ומסייע לכל מי שמבקש או צריך. לדעתו, לא יחזור לבצע מעשים פלייט בעתיד. ב"כ הנאשם שאלה אותו מה יקרה אם הוא יאלץ להעדר מהעבודה לתקופה ארוכה ולכך השיב שמבחינתו זו תהיה מכה גדולה ולדעתו זה לא נכון לעשות זאת, בשל שיקולי שיקום. גלעד הוסיף כי הנאשם אינו אותו אדם שהיה בעת ביצוע המעשים והוא יודע שהוא מצטער מאוד על מעשיו ויודע כי טעה.

38. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, ב"כ הנאשם חזר על כך שהנאשם הודה בביצוע המעשים כבר בתחילת ההליך. חלקו של הנאשם במדרג שבין המעורבים הוא הנמוך ביותר, שכן הוא "רק הגיע עם מזוודה ומסר אותה".

אשר למדיניות הענישה הנהוגה, ב"כ הנאשם התייחס ליתר הנאשמים וטען כי חלקם של נאשמים 3 ו-4 בביצוע העבירה היה גדול יותר משל נאשם 7. לשיטתו, הגם שלא הפנה לפסיקה, מתחמי הענישה נעים בין עבודות שירות ברך הנמוך, לבין מאסר לא ארוך. גם פה הפנה ב"כ הנאשם לעונשו של עובד המכס, כחלון, שעמד על 2 חודשי מאסר אשר בוצעו בעבודות שירות, וטען כי עונשו של נאשם 7 צריך להיות אף פחות.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ב"כ הנאשם טען כי האירועים התרחשו עת היה הנאשם מבולבל ולא מצא עצמו במגזר החרדי שאליו השתייך מילדותו. לקראת גיל 19, לאחר שלא התגייס לצבא, הסתכל לעולם החילוני ו"החל לעשות שטויות", כלשונו. בנסיבות האלה, כאשר הגיעה ההצעה לנסוע לחו"ל, לראות עולם ולקבל בתמורה כמה מאות דולרים, לאדם שמגיע מחברה חרדית סגורה, מדובר בהצעה מפתה ולכן נענה לה. יש לקחת בחשבון את העובדה כי הנאשם הודה במיוחס לו ולקח אחריות מלאה על מעשיו. היום הנאשם נשוי ואב לילדה, עובד באופן מסודר ואף מתנדב ב"איחוד והצלה". יש לקחת בחשבון כי הנאשם ביצע את העבירות ולא הפיק מהן רווח כלכלי משמעותי. ב"כ הנאשם אף טען כי התסקיר מגבה את התהליך השיקומי שעבר הנאשם מיום האירועים ועד היום, ולפיכך העונש צריך לעמוד ברף המינימלי ביותר.

לפיכך, טען ב"כ נאשם 7, כי חלקו של הנאשם היה מועט, הוא הודה, לקח אחריות על מעשיו ולפיכך עונשו צריך לעמוד ברף המינימלי של מתחם הענישה. הוא ביקש מבית המשפט להשית עליו עונש מאסר של חודש או פחות מזה, שיבוצע בעבודות שירות.

39. נאשם 7 בדבריו האחרונים הביע חרטה עמוקה על העבירות שביצע לפני כ-5 שנים, וטען שכבר ביום המעצר הבין את הטעות שבמעשיו והודה במיוחס לו. לדבריו, מאותו היום חשב איך יוכל תקן את המצב ולכן הוא מתנדב משנת 2011 בארגון "איחוד והצלה", כאשר מטרת הארגון היא להגיע במהירות האפשרית למי שזקוק לעזרה רפואית ולסייע לו עד להגעת כוחות פרמדיקים לשטח.

דין והכרעה

40. אף שעסקין בהסדר טיעון, על בית המשפט לקבוע מהו מתחם העונש ההולם, מאחר שב"כ הצדדים הסכימו על "טווח ענישה". לאחר מכן על בית המשפט לבחון האם יש לאמץ את הסדר הטיעון בהתחשב במתחם העונש ההולם (ע"פ 4301/15 פינוט נ' מדינת ישראל [5.1.16], פסקה 27 וע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל [4.12.13], פסקה 19). בעניין זה נקבע כי "טווח ענישה עליו מסכימים הצדדים במסגרת הסדר טיעון אינו תחליף למתחם העונש ההולם שעל בית המשפט לקבוע בהתאם לאמות המידה שבתיקון 113 לחוק העונשין; אדרבא, במקרה כזה יש משנה חשיבות לקביעת מתחם ענישה כאמור, אשר לאורו תיבחן על ידי בית המשפט סבירות הסדר הטיעון" (ע"פ 6799/14 אופיר נ' מדינת ישראל [16.3.15], פסקה 10; וגם ע"פ 3856/13 גוני נ' מדינת ישראל [3.2.14], פסקה 12).

קביעת מתחם העונש

41. **אָרוע אחד או מספר אירועים?** תחילה יש לקבוע, כמצוות סעיף 40ג בחוק העונשין, האם מדובר בכמה עבירות שמהוות אָרוע אחד (ס"ק א), שאז יש לקבוע מתחם עונש אחד, או שמא מדובר בכמה עבירות שמהוות כמה אָרועים, שאז יש לקבוע מתחם נפרד לכל אָרוע, ובשלב הבא לקבוע האם יש לגזור עונש כולל, או שיש לגזור עונש נפרד לכל אָרוע (ומידת החפיפה בין העונשים, אם בכלל).

על פי ההלכה הפסוקה, קביעה זו תעשה על פי מבחן "הקשר ההדוק", שלפיו עבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאָרוע אחד (ר' דעת הרוב בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל [29.10.14]; ע"פ 5668/13 ערן מזרחי נ' מדינת ישראל [17.3.16] ודנ"פ 2999/16 ערן מזרחי נ' מדינת ישראל [22.5.16], וכן ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל [3.9.15]). בענייננו מדובר בכתב אישום המונה 2 אישומים, כאשר רק האישום הראשון מיוחס לכל הנאשמים. במסגרת האישום הראשון תוארה פרשה של הברחת טובין לישראל שלא כדיון, כאשר מדובר בעבירות שהן חלק מתכנית עבריינית אחת, שהחלה עם חברתם של אטיאס ובן שלוש לצורך הוצאת התכנית לפועל. נראה כי בין העבירות מושא האישום הראשון קיים קשר הדוק, והצדדים התייחסו למסכת ההתרחשויות כולה כאָרוע אחד. גם לדעתי יש לקבוע לגבי האישום הראשון שמדובר באָרוע אחד, ועל כן אקבע מתחם עונש אחד לכל העבירות יחדיו. כזכור, רק נאשם 1 הורשע באָרוע אחד בלבד, שכן נאשם 2 צירף תיק נוסף, כפי שצוין ויצוין, ונאשמים 6 ו-7 הורשעו באָרוע נוסף, המתואר באישום נוסף.

42. בענייניו של נאשם 2, בן שלוש, מדובר באָרוע אחד בתיק העיקרי, ולדעתי, אָרוע אחד נוסף לגבי התיק המצורף. גם בתיק המצורף מדובר בפרשה גדולה וסבוכה, שבמסגרתה הורשע בן שלוש ב-8 אישומים, שבהם תואר כיצד הפעיל מערך שלם של מכירת כדורי ויאגרה מזויפים והפצתם לשוק, תוך ביצוע עבירות מרמה וזיוף, על מנת להערים על צרכניו כדי שיחשבו כי מדובר בכדורים מקוריים. בן שלוש עשה כן באמצעות חברה לאנשים נוספים, אשר בצוותא חדא מכרו, זייפו והפיצו את סחורתו. הגם שמדובר על מועדים נפרדים וחלק מהמעשים ביצע בן שלוש על פני שנים, אני סבורה כי מדובר בתכנית עבריינית אחת, שתכליתה הייתה למכור כדורי ויאגרה מזויפים בתמורה לרווח כלכלי. לפיכך קיים קשר הדוק בין המעשים מושא התיק המצורף, ויש לקבוע כי גם פה מדובר באָרוע אחד, המצדיק קביעת מתחם עונש אחד לכל העבירות יחדיו.

בעניינו של נאשם 2 אני סבורה אפוא, כי יש לראות בכל תיק אָרוע נפרד, המצריך קביעת מתחם ענישה נפרד.

43. בענינים של נאשמים 6 ו-7, מדובר בכתב אישום הכולל שני אישומים. כפי שצינתי לעיל, באישום הראשון מדובר בפרשה של הברחת טובין לישראל שלא כדין, כך שהעבירות שבוצעו היוו חלק מתכנית עבריינית אחת. חלקו של נאשם 6 בהכנסת הטובין לארץ היה לא מבוטל. על פי העובדות שבהן הודה, הוא קיבל את הצעתו של נאשם 5 לאתר בלדר ולהבריח את הטובין מצ'יה לישראל בתמורה ל-6,000 אירו. נאשם 6 הוא זה שפנה לנאשם 7 שישמש כבלדר, ערך את כל ההכנות לקראת נסיעתו לצ'יה וחבר בינו לבין נאשם 5. זאת ועוד: כאשר נאשם 7 חזר ארצה, נאשם 6 הוא שהמתין לו בנמל התעופה ואיפשר, באמצעות עובד המכס, את כניסתו של נאשם 7 עם הטובין המזויפים לישראל ב"מסלול הירוק". כך עשה נאשם 6 גם באישום השני, אשר התרחש עובר לאישום הראשון. גם כאן קיבל נאשם 6 את הצעתו של נאשם 5 להבריח כדורי ויאגרה מזויפים לשטח ישראל באמצעות בלדר בתמורה ל-8,000 ₪. נאשם 6 פנה לנאשם 7 שישמש כבלדר והאחרון נענה להצעתו. גם פה נאשם 6 הוא זה שערך את ההכנות לקראת נסיעתו של נאשם 7 לוינה וחבר בין נאשם 5 לנאשם 7. בחזרתו ארצה של נאשם 7 עם הטובין המוברחים, פגש אותו נאשם 6 בנמל התעופה וגם אז איפשר נאשם 6, באמצעות עובד המכס, את הכנסתם של הטובין המוברחים לשטחה של מדינת ישראל. לפיכך, אני סבורה כי בתוך כל אחד מן האישומים קיים קשר הדוק בין העבירות באותו אישום, וכלל המעורבים התייחסו למסכת ההתרחשויות כולה כאָרוע אחד. מצד שני, אין לקבוע כי שני האישומים מהווים אָרוע אחד, וזאת בשל השוני במשתתפים, השוני בתכנית הכללית (או ליתר דיוק - העדר מידע לגבי התכנית הכללית באישום השני, שהוא דל יותר בפרטים), והפרש הזמן מהאישום הראשון. משכך, אני קובעת שבכל אישום מדובר באָרוע אחד, ועל כן אקבע מתחם עונש אחד לכל העבירות יחדיו בכל אחד משני האישומים המיוחסים לנאשמים 6 ו-7.

44. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשמים הם "ערך השוויון בנשיאת נטל חובות המס, הנדרש לצורך מימון צרכיה של החברה ופעילותן התקינה של הרשויות הציבוריות. העבריינות הכלכלית, ועבריינות המס בכללה, איננה מסתכמת אך בגריעת כספים מקופת המדינה. היא פוגעת בתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה לנשיאה שוויונית בעול הכספי הנדרש לסיפוק צורכי החברה, ובתשתית האמון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוויונית של גביית המס" (עניין אבו עביד, פסקה 6 [15.4.04]). ערך מוגן נוסף הוא "פגיעה בסימני מסחר רשומים גורמת נזק כלכלי לחברות בעלות הזכויות של סימני המסחר, אך פוגעת גם בתדמית ובמוניטין של מדינת ישראל הנאבקת להוצאתה מ"הרשימה השחורה" העולמית של מדינה המפרה סימני מסחר" (ת"פ (מחוזי ת"א) 20658-03-10 **מדינת ישראל נ' זאוי**, פסקה 27 [18.10.12]). ויותר מכך, פגיעה נוספת קיימת בערך ההגנה על בטחון הציבור ובריאותו מפני שימוש בתרופות ללא פיקוח, אשר יכול להוביל לפגיעה קשה ואף למוות.

45. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בתיק העיקרי היא לא מבוטלת, נוכח העובדה כי מדובר בעבירות שפוגעות בכלל הציבור - הן בשל הפגיעה הכלכלית במשק וביבואנים, עקב הפצת הכדורים באופן לא חוקי תוך הפרת סימן מסחרי רשום, הן בשל החומרה היתרה במעשים, בשל סכנה ממשית לבריאות הציבור בהכנסת כדורי ויאגרה שיוצרו בתנאים לא מפוקחים, על כל המשתמע מכך. כאן המקום להזכיר כי נאשמים 6 ו-7 ביצעו את העבירות לא פעם אחת, אלא פעמיים.

בעניינו של נאשם 2 במסגרת התיק המצורף, אני סבורה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הגבוה.

נאשם 2 הפעיל מערכת הפצה מתוחכמת, שפעלה בשיטתיות על מנת להפיץ כדורים מזויפים לכל דורש, תמורת כסף, וזאת מבלי לתת את הדעת לנזקים הנגרמים מביצוע העבירות. במעשיו גרם הנאשם נזק כלכלי לבעלי הסימן המסחרי, כמו גם נזק עקיף בדמות אובדן אמון בסימן הרשום, אך הוא בעיקר העמיד בסיכון פיזי את ציבור הלקוחות. חלקו של נאשם 2 בתיק המצורף הוא דומיננטי ביותר ובפועל, הוא מכר והפיץ אלפי כדורים מזויפים לציבור בכללותו.

46. אשר למדיניות הענישה הנהוגה בתיק העיקרי, כל צד בטיעוניו התייחס לפסקי הדין התומכים בעמדתו העונשית, כפי שפירטתי בהרחבה לעיל. אוסיף מספר פסקי דין, שבחלקם רלוונטיים בהתאמה גבוהה לענייננו, ובחלקם משקפים את מדיניות הענישה בכלליות:

א. רע"פ 10522/05 אלמגיש נ' מדינת ישראל [12.6.06]. המערער הבריח באמצעות מכולה שהוזמנה מדנמרק על שמו, כמות גדולה של סיגריות, תוך השתמטות מתשלומי מיסים בסך 1.4 מיליון ₪. על המערער הוטל עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות וקנס של 250,000 ₪. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ב. רע"פ 7438/05 יוסבשוילי נ' מדינת ישראל [7.11.05]. המערער הורשע בבית משפט קמא ב-4 אישומים של הברחת סיגריות לישראל, על מנת להתחמק מתשלום מס ערך מוסף, מס קניה ומכס בעבור הסיגריות. סכום ההונאה עמד על כ-4 מיליון ₪. על המערער הושת עונש מאסר בפועל של 18 חודשים וקנס כספי בסך של 100,000 ₪. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון כנגד חומרת העונש נדחתה, בקבעו כי העונש שהוטל אינו חורג מרמת הענישה הראויה והמקובלת.

ג. עפ"ג (מחוזי ת"א) 22488-12-09 מדינת ישראל נ' ווקנין [22.3.10]. התקבל ערעור המדינה על קלות העונש. המשיב הורשע, בין היתר, בהברחת טובין בנסיבות מחמירות, הפרת סימן מסחרי וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, בכך שהבריח כדורי ויאגרה וטובין נוספים (כגון טלפונים ניידים, שעונים ועטי יוקרה) מזויפים למדינת ישראל, באמצעות רשות הדואר. מדובר בפרשה סבוכה, שבה מעורבים 10 נאשמים, כאשר חלקם היו בתפקידי ניהול בכירים בדואר ישראל. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של המשיב והטיל עליו 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, קנס בסך 60,000 ₪ ופיצוי לחברת פיזור בסך 15,000 ₪ או 4 חודשי מאסר תמורתו.

ד. ת"פ (שלום חיפה) 4907-01-11 מדינת ישראל נ' אילוז [16.11.11], הנאשם הורשע, על פי הודאתו, במספר עבירות על פי פקודת המכס ופקודת סימני מסחר, בכך שהבריח כ-30,000 כדורי ויאגרה מזויפים. הצדדים הגיעו לסדר עונשי שלפיו על הנאשם יוטלו 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות. בית המשפט אימץ את הסדר הטיעון, בין היתר לאור הודאתו של הנאשם כבר בשלבים המוקדמים של ההליך. בית המשפט הטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס בשיעור 30,000 ₪.

ה. ת"פ (שלום רמלה) 5381-12-09 מדינת ישראל נ' כהן [5.7.10] שם הורשע הנאשם בכך שהגיע לנמל תעופה בן גוריון, כשהוא מסתיר במזוודתו כ-35,400 כדורי ויאגרה מזויפים, שאותם הבריח לישראל מסין. בתיק זה הורשע הנאשם בניסיון למעשה פיזיות ורשלנות לפי חוק העונשין; ייבוא תכשיר שאינו תכשיר רשום לפי פקודת הרוקחות; והחזקה וייבוא טובין שסומנו בסימן מסחר לפי פקודת סימני מסחר. הנאשם נדון ל-7

חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 7,500 ₪, התחייבות כספית ומאסר על תנאי. לא הוגש ערעור על גזר הדין.

אציין, כי כל הנאשמים הפנו לפסק הדין בעניין **פטלביץ**. איני סבורה כי יש בפסק דין זה כדי ללמדני על אודות מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מושא כתב האישום כאן, שכן מעבר לכך שלא מדובר באותם סעיפי חוק, הרי שעובדות המקרה בעניין פטלביץ, כמו גם הנסיבות המיוחדות שלו, אינן מתקיימות במקרה שלנו. באותו מקרה דובר על שיהוי ניכר ולא סביר (כהגדרת בית המשפט שם) בהגשת כתב האישום, ושיקול זה צויין כסיבה לקביעת רף תחתון נמוך מהמקובל לאותן עבירות, ולא כנסיבה שתשקל בתוך המתחם, חרף הוראת סעיף 40א לחוק העונשין [פסקה 14 לפסק הדין].

47. מדיניות הענישה הנהוגה בעניינו של נאשם 2 במסגרת התיק המצורף הובאה בפירוט רב על ידי ב"כ המאשימה כפי שצוין בפסקה 21 לעיל. לכך מצאתי להוסיף את פסקי הדין הבאים:

א. ע"פ (מחוזי נצרת) 1353/05 **מדינת ישראל נ' ויאצסלב** [14.2.06]: המשיב הורשע במסחר בעותקים מפרים של תוכנות מחשב, משחקים וסרטים, תוך מכירתם והפצתם בהיקף רחב. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר את עונשו כך שהוא הועמד על 12 חודשי מאסר, שמתוכם 6 לריצוי בפועל, בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 25,000 ₪;

ב. ע"פ (מחוזי ת"א) 23304-01-10 **איילון ואח' נ' מדינת ישראל** [7.6.10]: בית המשפט המחוזי הקל בעונשם של המערערים, אשר הפיצו ומכרו כדורי סיאליס וויאגרה מזויפים במחזור של כ-3,500,000 ₪ באינטרנט, והעמיד את עונשם על 12 חודשי מאסר בפועל, חלף 16 חודשים, כאשר יתר רכיבי הענישה נותרו בעינם, קרי: 8 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 50,000 ₪.

48. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

אשר לנאשם 1, מדובר בעבירות שבוצעו תוך תכנון רב (הברחה דרך מספר מדינות שונות), באמצעות מספר רב של מעורבים, כאשר לנאשם 1 היה חלק מרכזי בביצוע העבירות. מעורבותו וחלקו בפרשה נלמד, בין היתר, מן העובדה כי הוא חבר לנאשם 2 לשם הברחת הכדורים ארצה ואף פנה לנאשם 3, אזרח ישראלי שהתגורר באותה התקופה בסין, בהצעה ליטול חלק בפעילות ההברחה. לכך יש להוסיף, כי נאשם 1 ונאשם 3 הסכימו לחלוק ביניהם את הרווחים מההברחה. לא רק זאת, נאשם 1 העביר לנאשם 3, באמצעות נאשם 2, סכום של 5,000 דולר עבור ה"בלדריה הסינית" שהעבירה בפועל את הכדורים מסין להונג קונג בניצוחו של נאשם 3. מכל האמור עולה כי נאשם 1 נצח על הפרשה כולה, תוך שהיה מעורב בכל שלבי התכנון. בהקשר זה אציין כי לטענת בא כוחו, חלקו של נאשם 1 קטן יותר משל נאשם 2, והסתכם בכך שהוא דאג להעברת הכדורים מסין להונג קונג, ותו לא. לטענתו, המבצע העיקרי הוא נאשם 2. לשיטתו, נאשם 1 בכלל לא היה מודע לתכנית בכללותה ולא היה מעורב בצורה ישירה, מעבר להעברת הכדורים מסין להונג קונג.

למעשה, הסנגור מבקש לצמצם את חלקו ואת מעורבותו של נאשם 1 יחסית לתיאור שעולה מכתב האישום, וזאת לאחר שהצדדים הגיעו להסכמות ונאשם 1 הודה בעובדות כתב האישום. אבהיר, כי בית המשפט לא נחשף לכל חומר

הראיות ועל כן חזרה מהסכמות, שינוי או הוספה של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, שלא הובאו במסגרת תיקון כתב האישום והסכמות הצדדים, צריכה לעמוד בתנאים שנקבעו בסעיף 40(ב)(2) לחוק העונשין, קרי: שלא הייתה אפשרות לטעון לגבי השינוי בשלב בירור האשמה, או אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין (ר' דנ"פ 5140/15 **בדיר נ' מדינת ישראל** [19.11.15], פסקה 20). כפי שציינתי, הצדדים הגיעו להסדר טיעון מבלי לשנות דבר בכתב האישום ולפיכך הנאשם הודה בכתב האישום המקורי (מיום 21.4.11). אני סבורה כי המקרה שלפניי נמנה על אותם מקרים שבהם ב"כ נאשם 1 לא יכול היה לטעון טענות אלה ולהגיע להסכמות בשלב שקדם להסדר הטיעון, ובוודאי שלא מדובר על עיוות דין. לפיכך אני סבורה כי אין ממש בטיעוני וניסיונו לצמצם את חלקו של הנאשם אינו עולה מהעובדות המוסכמות ואינו משתקף מנסיבות ביצוע העבירה כפי שהובאו בכתב האישום.

אשר לסיבות שהביאו את נאשם 1 לביצוע העבירות: כפי שעלה בתסקיר שירות המבחן שהוגש בענייניו, אטיאס אישר באופן פורמאלי בלבד את המיוחס לו, כאשר טען כי באותה תקופה עסק בייבוא תרופות למטרות דיאטה מסין לאירופה. אטיאס מזער את חלקו לכדי בדיקה בלבד עם הספקית שעמה עבד (במסגרת עבודתו הנ"ל) על אודות הברחת כדורי ויאגרה מסין, אולם לטענתו ביקש שהכדורים לא יגיעו לארץ. מדבריו עולה כי הוא רק "שידך" בין נאשם 2 לנאשם 3, בתום לב ומתוך רצון לעזור לחברו. מאחר וכפי שקבעתי לעיל, אטיאס הודה בכתב האישום, אין הוא יכול כעת למזער את חלקו ולהתכחש לכך שידע שהכדורים יגיעו לישראל, ומשכך לא מצאתי שמתקיימות בענייני סיבות מיוחדות שהביאו אותו לבצע את העבירות, שיש לתת להן ביטוי כלשהו לקולא.

במקרה דנן הנזק הפוטנציאלי הוא רב מאוד, כפי שנאמר כבר בהתייחס למידת הפגיעה בערכים המוגנים. מעבר לפן הכלכלי ולעובדה כי הנאשם הבריא סחורה בכמות מסחרית לארץ, ללא שהצהיר עליה וללא ששילם עליה מיסים כדין, מדובר בנזק פוטנציאלי ציבורי רב ביותר, שכן הפצה ומכירת הכדורים המזויפים יכולה הייתה לפגוע קשות בבריאות הציבור ובשלומו. לפיכך אני סבורה כי הנזק הפוטנציאלי הוא רב. לעומתו, הנזק הקונקרטי הוא בינוני, שכן מעבר להכנסת הכדורים לארץ ללא הצהרה על הטובין במכס, מכתב האישום לא עולה שהכדורים מצאו עצמם ברחובות, אלא נראה שהם נתפסו מיד לאחר הברחתם ארצה.

49. בהתחשב בכל האמור לעיל, לרבות הפסיקה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש הראוי בענייניו של נאשם 1 נע בין 6 חודשי מאסר בפועל, שניתן לבצעם בעבודות שירות, ועד 24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה כספית וענישה נושאת פני עתיד. אני ערה לכך שהמאשימה עתרה למתחם אחר (4 חודשים עד 18 חודש), אך סבורני שמדובר במתחם נמוך מדי. מצד שני, כפי שניתן יהיה לראות בהמשך, נוכח הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, דומני שעתירתה לגזור על נאשם זה 12 חודשי מאסר, ממקמת את הנאשם גבוה מדי בתוך המתחם שאותו ביקשה לקבוע.

50. אשר לנאשם 2, על פי הנסיבות המוסכמות בכתב האישום, חלקו של נאשם 2 היה משמעותי ביותר, ודומה לזה של נאשם 1. מעבר לכך שהוא חבר לנאשם 1 על מנת להוציא לפועל את תכנית ההברחה, הוא זה שהעביר בפועל את התשלום מאת נאשם 1 לספקית הסינית, והוא זה שחבר לנאשם 4 לשם איתור בלדר, אשר יעביר את הכדורים המזויפים מהונג קונג לישראל. מנסיבות כתב האישום נלמד כי חלקו של נאשם 2 היה ראשי ומשמעותי, וניתן להניח - כפי שטענה המאשימה - שאלמלא מעורבותו, ההברחה לא הייתה יוצאת אל הפועל. לזאת יש להוסיף כי הנאשם חבר לאנשים

נוספים, וממעשיו עולה כי קיים גם נזק פוטנציאלי וגם קונקרטי, כפי שקבעתי בעניינו של נאשם 1, בפסקה 48 לעיל.

אשר לסיבות שהביאו את נאשם 2 לביצוע העבירה: הנאשם עצמו העיד כי חבר לנאשם 4 בשל רצונו לייצר הכנסה נוספת. לא היה בדבריו ואף לא בטיעוניו בא כוחו כדי לשכנע את בית המשפט שהיו נסיבות מיוחדות מעבר לרצון ברווח כלכלי, שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות. אשר לנסיבות לקולא, כגון מצוקה נפשית - הן מתסקיר שירות המבחן, הן מדברי הנאשם עצמו עולה כי מצבו הנפשי והבריאותי התערערו לאחר מעצרו. לפיכך לא מצאתי כי יש להתייחס לזה בחלק הזה של קביעת מתחם העונש ההולם (להבדיל ממיקומו בתוך המתחם).

51. בהתחשב בכל האמור לעיל, לרבות הפסיקה הנוהגת, ומאחר שחלקם של הנאשמים 1 ו-2 דומה ביותר בכל הקשור לתיק העיקרי, אני קובעת כי **מתחם העונש הראוי גם בעניינו של נאשם 2 (בגין התיק העיקרי) נע בין 6 חודשי מאסר בפועל שניתן לבצעם בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה כספית וענישה נושאת פני עתיד**. גם כאן אחזור על הערתי בפסקה 49 בנוגע לעתירת המאשימה לגבי המתחם. אשר לטווח הקנס - אתייחס לכך בהמשך באופן נפרד.

52. אשר לתיק המצורף בעניינו של נאשם 2 בלבד: חלקו של נאשם 2 בתיק זה הוא דומיננטי ביותר והוא זה שהלכה למעשה מכר, הפיץ, זייף והיה הרוח החיה מאחורי העסק שאותו ניהל, כפי שטען ב"כ המאשימה. כתב האישום המתוקן מונה כאמור 8 אישומים, שבהם מתואר כיצד הנאשם פעל בשיטתיות, תוך תחכום רב והפעלת מערך שלם של הפצה ומכירת כדורי ויאגרה וסיאליס מזויפים, תוך הצגת מצג שווא כי מדובר בכדורים מקוריים ואגב שימוש בשם התרופות המקורי. הנאשם עשה זאת באמצעות שליחים מטעמו ואחרים, אשר חלקם אף זייפו עבורו אריזות ואביזרים נוספים, על מנת שהנאשם יוכל למכור את התרופות כמקוריות. זאת ועוד, הנאשם אחסן את סחורתו, אשר מנתה אלפי כדורים מזויפים וציוד נלווה (כגון אריזות), בבתייהם של מכריו ואף של משפחתו הקרובה (דירות בבעלותו, רכבה של אשתו, דירת אחותו), בחלק מהמקרים - תמורת תשלום. לזאת יש להוסיף כי הנאשם עשה את המיוחס לו במשך שנים (בחלק מהאישומים מדובר על שלוש שנים ובחלק מדובר על שנתיים). גם במסגרת תיק זה הנאשם ביצע את המעשים בשל רצונו לקבל רווח כלכלי, ותו לא. הנזק הפוטנציאלי, כמו גם הנזק הקונקרטי, הוא רב מאוד. כפי שעלה מעובדות כתב האישום, מדובר בכמות אדירה של כדורים שבהם סחר הנאשם, ללא שבדק את צרכניו וללא שהיה בידו רישיון להחזיק את התרופות ולשווק אותן. הסכנה שקיימת לבריאות הציבור ושלומו היא מובהקת, כאשר מדובר בכדורים אשר מחייבים מרשם רופא, ובהיעדרו חושפים את המשתמשים לסכנות שונות. פה המקום אף לציין כי הנאשם עשה כל שביכולתו על מנת להציג לצרכניו מצג שווא כי מדובר בכדורים מקוריים שלכאורה הסכנה מהם פחותה.

בהתחשב בכל המתואר, לרבות מדיניות הענישה הנהוגה, ובהתחשב בעונשים שנגזרו על הנאשמים האחרים בתיק המצורף, שהאשמו כל אחד רק באישום אחד (כהן - 6 חודשי מאסר בפועל שניתן לבצעם בעבודות שירות, קנס כספי בסך 10,000 ₪ ומאסר מותנה; לוי - 6 חודשי מאסר בפועל שיבוצעו בעבודות שירות, קנס כספי בסך 20,000 ₪ ומאסר מותנה), ובעניינו של פאר (שהוא חלק מהפרשה, אשר הורשע בכתב אישום מתוקן בשנית המונה 10 אישומים בגין החזקה ומכירת כדורים מזויפים ללא מרשם רופא ותוך שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר במרמה - בית המשפט המחוזי מרכז הטיל עליו 10 חודשי מאסר בפועל, קנס כספי בסך 150,000 ₪ או 120 יום תמורתו ומאסר מותנה), אני סבורה כי **מתחם העונש הראוי בעניינו של נאשם 2 בתיק המצורף הוא בין 10 חודשי מאסר בפועל ועד 30**

חודשים, לצד ענישה כספית וענישה נושאת פני עתיד. גם פה אתיחס באופן נפרד לטווח הקנס הראוי.

53. אשר לנאשם 6, מעובדות האישום הראשון עולה כי הנאשם קיבל את הצעתו של נאשם 5 להבריה את הטובין מצ'יה לישראל באמצעות נאשם 7, בתמורה ל-6,000 אירו. כאשר נאשם 6 פנה לנאשם 7 עם ההצעה, ולאחר שהאחרון נענה לה, תיווך נאשם 6 בין נאשם 5 לנאשם 7 והעביר לו כרטיס טיסה על שמו והזמנה למלון בוינה. בהמשך נאשם 6 המתין לנאשם 7 בשדה התעופה בן גוריון, ולאחר ששוחח עם עובד המכס אפשר את הכנסתם של הכדורים המוברחים לישראל על ידי נאשם 7 במסלול הירוק מבלי שהצהיר על הכבודה כמתחייב בחוק. לפיכך יש לראות את הנאשם כמי שביצע את חלקו באופן מתוכנן ומוקפד, והלכה למעשה סייע בהכנסת הכדורים המוברחים ארצה. אין מדובר בבלדר זוטרי, אשר קיבל כסף עבור העברת סחורה, אלא חלקו גדול יותר ומשמעותי יותר, מאחר שמעבר לכך שתיווך בין נאשם 5 לנאשם 7, הוא זה שבפועל אפשר את הכנסת הסחורה ארצה בכך ששוחח עם פקיד המכס, הן בהגעתו לרחבת מסוע המזוודות, הן לאחר מכן ביצאתו ביחד עם נאשם 7. לא רק זאת, נאשם 6 הוא זה שהעביר לנאשמת 8 את הסחורה וקיבל ממנה את התשלום עבור מעשיו. לפיכך, אני קובעת כי חלקו של הנאשם אינו מינורי, ואלמלא פעולותיו לא ניתן היה להכניס את הסחורה המוברחת ארצה. לכך יש להוסיף כי נאשם 6 הורשע גם באישום השני, המייחס לו מעשים דומים עד מאוד, שאותם ביצע עובר לאישום הראשון, ושבגינם קיבל תמורה של 8,000 ₪. משכך נראה כי חלקו של נאשם 6 בשני האישומים הוא זהה. ב"כ הנאשם טענה כי חלקו של הנאשם היה מינורי והסתכם בהעברת הטובין בלבד. אני יכולה לקבל טענה זו, ואני מפנה אותה לדברי בפסקה 48 לעיל, באשר לנסיבות ביצוע העבירות בעובדות כתב האישום, שהוסכמו על הצדדים. אשר לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות אני סבורה כי המניע הוא כלכלי גרידא, קרי: רצונו של הנאשם להרוויח כסף קל. הנאשם אמר בבית המשפט כי מדובר במעידה חד פעמית, אך לאור כך שמדובר בשני אישומים, כאשר חלקו של הנאשם באותם אישומים זהה, אני יכולה לקבל טיעון זה. אשר לנזק הפוטנציאלי והקונקרטי - יש לראות את שקבעתי בפסקה 48 לעיל.

54. לאור כל אלה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 6, בגין כל אחד משני הארועים שבהם הורשע, נע בין 4 חודשי מאסר בפועל (שיכול וינשאו בעבודות שרות), ועד 9 חודשי מאסר בפועל, בגין כל ארוע שבו הורשע, בצירוף עונשים נלווים.

55. אשר לנאשם 7, אני סבורה כי חלקו בביצוע הברחת הכדורים היה פחות יותר, והסתכם בהעברת הטובין מוינה לישראל והכנסתם לארץ, בליווי ופיקוחו של נאשם 6. קביעה זו מתחדדת עת בוחנים את התמורה הכספית שכל אחד מהמעורבים בפרשה קיבל בתמורה לחלקו. בעניינו של נאשם 7 בשני האישומים מדובר על תמורה כספית יחסית נמוכה, שעמדה על 600 דולר בכל אחד מן האישומים. אין ספק שתרומתו של נאשם 7 לתכנית העבריינית בכללותה קיימת, ובלעדיו הברחת הכדורים בשני האישומים לא הייתה מתבצעת, אך חלקו מסתכם בבלדרות בלבד והכנסת הכדורים מוינה לישראל. אשר לנזק הפוטנציאלי והקונקרטי - אני מפנה פעם נוספת לפסקה 48 לעיל, שם פירטתי את הנזקים שרלוונטיים גם בעניינו של הנאשם דנן.

56. בהתחשב בכל המתואר, לרבות מדיניות הענישה הנהוגה, ובהתחשב במתחם שקבעתי בעניינו של נאשם 6, שחלקו גדול לטעמי, במידת מה, מזה של נאשם 7, אני קובעת כי מתחם העונש הראוי בעניינו של נאשם 7 נע בין 3 ל-6 חודשי מאסר בפועל, שיכול וינשאו בעבודות שירות, בגין כל ארוע שבו הורשע, לצד ענישה כספית

וענישה נושאת פני עתיד. גם כאן אתייחס באופן נפרד לטווח הקנס הראוי.

מיקום בתוך מתחם העונש

57. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

בעניינו של נאשם 1, הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו: נאשם 1 כבן 57, נשוי בשנית ואב ל-3 ילדים. מאז פתיחת ההליך הפלילי הוא אינו עובד ומתקיים מחסכונות ומסיוע כלכלי של הוריו. אין ספק כי ענישה מוחשית תמיד פוגעת בנאשם, אך בעניינו של נאשם 1 לא מצאתי כי הפגיעה חורגת מגדר הרגיל, אף כי אתחשב בקושי הנוסף הנובע מכך, שמעולם לא נשא עונש מאסר מאחורי סורג וברית. לזכותו יש לזקוף את העובדה שהודה במסגרת הסדר טיעון ובכך חסך זמן ציבורי מסוים. במסגרת זו יש לכאורה לזקוף לזכותו את העובדה כי נטל אחריות למעשיו, אך בתסקיר שירות המבחן קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם אומנם הודה במיוחס לו, אולם בפועל לקח אחריות "פורמאלית" בלבד, מאחר שמזער את חלקו במעשים לכדי "שידוך" בין נאשם 2 לנאשם 3. התרשמות זו זכתה לחיזוק בדברו האחרון של הנאשם לפני, בשלב הטיעונים לעונש, כפי שפירטתי בפסקה 12 לעיל. לצד זאת אציין כי הנאשם ניהל את ההליך במשך זמן לא מבוטל של כ-4 שנים, כעולה מהמתואר בפרק "ההשתלשלות הדיונית", ובסופו של יום הודה בכתב האישום בנוסחו המקורי, מבלי שנערכו בו תיקונים כלשהם לגביו. אשר לנסיבות אישיות, הנאשם אובחן כחולה במחלת הסכרת בשנת 2008, אך לכך ניתן משקל מוגבל, שכן מחלתו לא הפריעה לו לבצע את העבירות מושא תיק זה, בשנת 2010. על פי הראיות שהובאו בפני, הוא חב כמה מאות אלפי שקלים לנושים שונים, ומצבו הכלכלי קשה. לעניין חלוקת הזמן מעת ביצוע העבירות, כפי שצינתי לעיל, אני סבורה כי יש לתת לכך משקל, וכך אעשה, אם כי יש לקחת בחשבון שהימשכות ההליכים נבעה, בין היתר, מהעובדה כי מדובר בכתב אישום עם שמונה נאשמים, כאשר בצד ניהול ההוכחות התקיימו כל העת מגעים בין המאשימה למי מהנאשמים בדבר הגעה להסדר. מגעים אלה לא היו אחידים ועל כן סירבלו את ההליך והשפיעו על התקדמות התיק ועל בקשות הדחייה. כך, למשל, לבקשת ההגנה, המענה לכתב האישום בשם נאשם זה ניתן רק כ-10 חודשים לאחר הגשת כתב האישום, וכך, למשל, העובדה שהנאשם בחר להחליף ייצוג משפטי האריכה, אף היא, את ההליך. אשר לעברו הפלילי: בתסקיר שירות המבחן ציינה קצינת המבחן כי מעיון בגיליון הרישום הפלילי עולה כי לחובת הנאשם הרשעות קודמות, בין היתר, גם בעבירות דומות לתיק זה. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם נעדר עבר פלילי, מאחר ש-2 ההרשעות שהיו לו התיישנו, והוסיף כי הנאשם מעולם לא ריצה מאסר בפועל. ב"כ המאשימה לא התייחסה לנושא עברו של הנאשם בטיעוניה, ואף לא הגישה את המרשם הפלילי כראיה לעונש, ומשכך - מבחינת בית המשפט הנאשם נעדר עבר פלילי והדבר ייזקף לזכותו. אשר להרתעה אישית והרתעת הרבים - בעבירות כלכליות יש ליתן משקל יתר לשיקולי הרתעה וגמול, על פני התחשבות בנסיבות אישיות של הנאשם, בין היתר נוכח הקלות בביצוע העבירות והקושי בגיליון. מעבר לכך מדובר בעבירות שיש בהן פגיעה חמורה הן בשלום הציבור, הן בשוויון בנשיאת נטל חובות המס, הן בתדמיתה של מדינת ישראל כמדינה שומרת חוק, ויש בהן גם פגיעה כלכלית בחברות בעלות זכויות סימני המסחר. לפיכך, יש לתת חשיבות לשיקולי ההרתעה ולהעדיפם על פני התחשבות בנסיבותיו האישיות של הנאשם.

לאור כלל הנסיבות שפורטו לעיל, שאינן קשורות בביצוע העבירה, אני סבורה כי יש למקם את נאשם 1 בשליש התחתון של מתחם העונש שנקבע.

אציין, כי אלמלא חלוף הזמן, העונש שהמאשימה עתרה לו - 12 חודשי מאסר בפועל - הוא עונש ראוי במסגרת הסדר. עם זאת, לאור חלוף הזמן ובכפוף להערותי לעיל בעניין זה, הנאשם יזכה להתחשבות נוספת לקולא.

בעניינו של נאשם 2, הפגיעה של העונש בנאשם - הנאשם בן 54, נשוי ואב ל-4 ילדים. הנאשם עובד כמנהל חנות לכלים חד פעמיים. אין ספק כי ענישה תפגע בו ובמשפחתו אולם, גם בעניינו, אני סבורה כי היא אינה חורגת מגדר הרגיל, לגבי מי שלא נשא מאסר מאחורי סורג ובריח. זאת ועוד, אני לוקחת בחשבון את העובדה כי הנאשם עובד מוערך, שלמרות הסתבכותו בשני התיקים, מעסיקו הנוכחי (כפי שהעיד בפניי) מוכן יהיה להמשיך להעסיקו, ומשכך נדמה כי לא תהיה לו בעיה לשוב למעגל העבודה עם שחרורו. משקל מסוים יש לתת לעובדה שהנאשם מטפל באחיו, החולה במחלה קשה, ושליחתו למאסר תשפיע, מן הסתם, על המשפחה כולה בהקשר זה, ועל אחיו, בפרט. לנאשם ישנן נסיבות אישיות שיש לתת עליהן את הדעת - מדברי הנאשם ומהראיות שהובאו בפניי - מצבו הכלכלי קשה והוא חב מעל 250 אלף ₪, בין היתר, בשל תביעה אזרחית אגב תיק זה. גם כאן אתייחס לעניין זה בהמשך הדיון, בקשר לרכיב הקנס. עוד עלה הן מתסקירי שירות המבחן, הן מהמסמכים הרפואיים שהוגשו לבית המשפט על אודות מצבו הנפשי של הנאשם, כי זה הורע מאז מעצרו, והוא מקבל כיום טיפול רפואי. יש לקחת בחשבון גם את הארוע שהתרחש בנערותו ואת התקף הלב שקיבל עם מעצרו. לזכות הנאשם יש לזקוף את נטילת האחריות מצידו, שיש בצידה חסכון בזמן ציבורי. לצד זאת אציין כי ניתן היה לסיים את התיק כבר בשנת 2014 (הכרעת הדין בעניינו ניתנה ביום 4.9.14), אך הנאשם ביקש לצרף תיק נוסף, דבר שלקח זמן רב (הכרעת הדין בתיק המצורף ניתנה רק ביום 2.7.15). משכך אני סבורה כי בעניינו של נאשם זה, בשונה מנאשם 1, יש ליתן משקל מוגבל ביותר לעניין חלוף הזמן, בין היתר, לאור כך שהימשכות ההליכים נגרמה בשל רצונו, שנולד בשלב מאוחר יחסית, "לנקות שולחן". העבירות מושא התיק העיקרי התרחשו בין החודשים ספטמבר - אוקטובר 2010, כתב האישום הוגש באפריל 2011, כאשר המענה לכתב האישום ניתן ביום 29.2.12. פרשת התביעה התנהלה במשך כשנה וחצי עד שהודה הנאשם בעובדות כתב האישום המקורי וניתן היה לסיים את ההליכים בסמוך לכך. אשר לעברו הפלילי: זה, כאמור, התיישן, ומשכך אין לחובתו כיום עבר פלילי רלוונטי. יצוין כי הנאשם לא נשא מאסר בגין אף אחת מהרשעותיו. בעת בחינת הרתעה אישית והתרעת הרבים: מעבר לכך שבעבירות כלכליות יש ליתן משקל רב לשיקולי הרתעה וגמול, אני סבורה כי יש במעשי הנאשם חומרה יתרה, כפי שעלה מעובדות כתבי האישום שבהם הודה הנאשם בשני התיקים, שמהם ניתן ללמוד כי הנאשם עסק בסחר בכדורים מזויפים במשך תקופה ארוכה והיווה את עמוד התווך בביצוע המעשים. הנאשם התנהל כמי שמבקש להשיג רווחים כלכליים מהירים, מבלי שנתן את דעתו לחומרת הנזק שיכול להיגרם ממעשיו ותוך השקעת משאבים רבים בהסוואת העבירות.

לאור כל הנסיבות שפורטו לעיל, שאין קשורות בביצוע העבירה, יש לטעמי למקם את הנאשם מעט מתחת למרכז המתחם שנקבע, לכל אחד מן המתחמים שקבעתי. אציין, כי לגבי הארוע בתיק העיקרי, למרות שקבעתי מתחם גבוה מזה שעתרה לו המאשימה (6 עד 24 חודשים, לעומת 4 עד 18 חודשים, כעתירת המאשימה), המיקום שקבעתי במתחם מוביל לתוצאה דומה לזו שהמאשימה עתרה לה.

אשר לנאשם 6, פגיעת העונש בנאשם - הנאשם בן 33, פרוד ואב לתינוק בן שנתיים. הנאשם אינו עובד ולומד כאברך בכולל. אין ספק שהטלת עונש מאסר תפגע בנאשם אך, כמו לגבי יתר הנאשמים, גם פה אני סבורה כי מדובר בפגיעה החורגת מגדר הרגיל. הנאשם אינו עובד והכנסתו כפי שטען בפניי עומדת על כ-2,500 ₪. הנאשם נעדר עבר פלילי והעבירות המיוחסות לו בוצעו לפני כ-5 שנים. עוד לזכותו של הנאשם עומדת לו לקיחת האחריות שבצידה חסכון בזמן ציבורי. הנאשם הודה במהלך פרשת התביעה ב-2 האישומים שיוחסו לו, וכתב האישום תוקן לקולא בכך שבמסגרת

האישום הראשון נמחקה עבירה משמעותית של התכנסות לשם הברחת טובין. לעניין חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות יינתן משקל מוגבל, שכן מרגע הגשת כתב האישום ועד להודאתו במסגרת הסדר הטיעון, חלפו שנים, בין היתר, לאור הימשכות ההליכים מצדו (אף שלא היתה מחלוקת בינו לבין המאשימה, הוא ביקש להמתין עם סיום עניינו עד שהאחרים יסיימו ענייניהם). אשר להתעת היחיד והרתעת הרבים, גם בעניינו אני סבורה כי מדובר בעבירות שבצידן רווח כלכלי ולפיכך יש ליתן משקל יתר לשיקולי הרתעה וגמול על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם.

לאור כל הנסיבות שפורטו לעיל, שאין קשורות בביצוע העבירה, יש לטעמי למקם את הנאשם בשליש התחתון של המתחם שנקבע, ולהתחשב בו גם בחפיפת העונשים בגין כל אחד משני הארועים שבהם הורשע.

אשר לנאשם 7, פגיעת העונש בנאשם - הנאשם בן 26, נשוי ואב לילדה בת 3. הנאשם עובד בחברת "או סי ליינס" כמנהל מסחרי ומתנדב בארגון "איחוד והצלה". אין ספק שהטלת עונש מאסר בפועל תפגע בו ובמשפחתו, אך גם בעניינו לא מדובר בפגיעה שהיא מעל הפגיעה "הרגילה" שיש בהטלת עונש מאסר. הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה במסגרת הסדר טיעון ולקח אחריות על מעשיו. בהקשר זה אציין כי קצינת המבחן סברה כי הנאשם הוא אדם מניפולטיבי, המנסה ליצור רושם חיובי תוך עיסוק מוגזם בהצלחותיו והישגיו - ומשכך התרשמה כי לקיחת האחריות אינה כנה ואמיתית. ואולם, מדבריו לפני בטיעונים לעונש, התרשמתי כי הוא דווקא לקח אחריות על מעשיו ושינה את אורחות חייו. לדבריו, הוא הודה כבר ביום שבו נעצר, קרי: בהזדמנות הראשונה, והיום הוא מתנדב באופן יומיומי בארגון "איחוד והצלה". הנאשם ביצע את המיוחס לו ממניע כלכלי גרידא ולא הסתפק בפעם אחד אלא עשה כן פעמים, באותו אופן בדיוק. משכך, בשיקול של הרתעת היחיד והרתעת הרבים יש לתת משקל יתר לשיקולי הרתעה וגמול על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם.

לאור כל הנסיבות שפורטו לעיל, שאין קשורות בביצוע העבירה, יש לטעמי למקם את הנאשם בשליש התחתון של המתחם שנקבע, ולהתחשב בו גם בחפיפת העונשים בגין כל אחד משני הארועים שבהם הורשע.

מתחם הקנס הראוי

58. ב"כ הצדדים הותירו בהסדר את כל נושא הקנסות פתוח בעניינם של כל הנאשמים. כפי שקבעתי, מדובר בעבירות שבוצעו במטרה לקבל רווח כלכלי, ולפיכך אני רואה בהן עבירות כלכליות וראוי שרכיב הקנס יהיה משמעותי. עם זאת, סעיף 40 לחוק העונשין מורה כי בעת הטלת קנס יש להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם. פה המקום לאבחן בין הנאשמים, שכן חלקם ומצבם אינו זהה כלל ועיקר.

בעניינו של נאשם 1 מדובר במי שצפוי היה להרוויח כסף רב מהברחת הטובין המזויפים והכנסתם ארצה. העובדה כי הכדורים נתפסו על ידי היחידה החוקרת ולא מצאו דרכם לצרכנים תשמש נסיבה מסויימת לקולא, שכן היא השפיעה על הרווח שנצמח בפועל לנאשם 1. אשר למצבו הכלכלי, מהראיות שהובאו בפני עולה כי נאשם 1 חייב נכון לדצמבר 2015 סכום שעולה על 650,000 ₪ והוא ומשפחתו מתקיימים מחסכונות ובעזרת סיוע כלכלי מהוריו. במקרה הזה **מתחם עונש הקנס ההולם ינוע בין 40,000 ₪ לבין 200,000 ₪**, אך לאור כל המתואר לעיל ובהתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם, יש להטיל עליו קנס של 40,000 ₪.

בעניינו של נאשם 2, כמו בעניין נאשם 1, בתיק העיקרי הוא צפוי היה להרוויח כסף רב מהברחת הטובין המזויפים ארצה, אך יש להתחשב בכך שהכדורים נתפסו על ידי היחידה החוקרת. לזאת יש להוסיף את התיק המצורף, שם עסק הנאשם במשך תקופה ארוכה בסחר בכדורים מזויפים בכמות מסחרית. אין תמונה מלאה על אודות רווחי הנאשם, אך יש אינדיקציות מכתב האישום. כך, למשל, במסגרת האישום ה-2 מכר הנאשם לרועי פאר אלפי כדורי ויאגרה וסיאליס מזויפים בתמורה ל-6,000 ₪, ובמסגרת האישום ה-4 מכר הנאשם ליחזקאל לוי (נאשם 2 בתיק המצורף) 1,381 כדורי ויאגרה וסיאליס מזויפים בעלות שנע בין 4-5 ₪ לכדור. ברור כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בשני התיקים למטרת רווח כלכלי גרידא, ומן הראוי להטיל עליו קנס אשר יהיה בו כדי להוביל לתוצאה שביצוע העבירה לא יהיה משתלם (ראה ע"פ 7972/11 **יעקב נ' מדינת ישראל** [1.11.12], פסקה 17). זאת ועוד: בעבירות מרמה ובעבירות לפי פקודת סימני המסחר, כמו גם בעבירות כלכליות נוספות, קיימת הצדקה להטיל קנס משמעותי משיקולי הרתעה וגמול. הוראת החוק שבסעיף 60(א) לפקודת סימני מסחר קובעת כי העונש המרבי לעבירה הוא 3 שנות מאסר או קנס פי שבעה מהקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין שהוא 226,000 ₪. כלומר, ניתן להטיל קנס של עד 1,582,000 ₪. אשר למצבו הכלכלי, מטיעוני הנאשם וב"כ עלה כי מצבו של הנאשם קשה. ב"כ טען כי חשבונו מוגבל והמשכורת מעבודתו לא נכנסת לחשבונו. עוד צויין כי ביתו נמסר לכונס נכסים, ואף הומלץ לו להכריז על עצמו כעל פשיטת רגל. הנאשם הוסיף וטען כי לאחרונה בית המשפט פסק לו קנס העומד על 75,000 ₪ במסגרת תביעה אזרחית מטעם חברת התרופות ושכר טרחת עו"ד בסכום של 7,500 ₪. הנאשם הציג את האסמכתאות הבאות להוכחת טיעונו: תדפיס פירוט הלוואות מטעם בנק הפועלים בחן-616-428352, אשר נטען כי שייך לנאשם, והמגלה יתרת הלוואה העומדת על 161,604.25 ₪ (נכון ליום 13.12.15) והטלת רישום עיקול מטלטלין בגין חוב העומד על 90,913.22 ₪ מיום 11.12.14. המאשימה לא ביקשה לחלוק על כך. יתר טיעוני נאשם 2 לא גובו באסמכתאות. לאור כל האמור אני סבורה כי במקרה הזה **מתחם עונש הקנס ההולם ינוע נוע בין 40,000 ₪ לבין 200,000 ₪, בגין הארוע בתיק העיקרי, ובין 50,000 ₪ ל-300,000 ₪ בגין התיק המצורף**, אך לאור כל המתואר לעיל ובהתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם, יש להטיל עליו קנס של 90,000 ₪, בגין שני התיקים.

בעניינו של נאשם 6, מעובדות כתב האישום עולה כי הנאשם הרוויח מביצוע העבירות באישום הראשון 6,000 אירו ובאישום השני 8,000 ₪. גם בעניינו אין חולק כי הנאשם ביצע את העבירות בשל בצע כסף ורצונו להתעשר בקלות. מטיעוניו לפניי עלה כי מצבו הכלכלי של הנאשם קשה מאחר והוא אברך בכולל "נועם התורה", המתפרנס בסכום העומד על 2,500 ₪ בחודש [ענ/1]. עוד טען בפניי כי הוא בחובות כספיים בשל הליך הגירושין בו הוא מצוי, אך לא צירף מסמכים המוכיחים זאת. לאור כל המתואר אני סבורה כי במקרה הזה **מתחם עונש הקנס ההולם ינוע בין 10,000 ₪ ל-50,000 ₪ לכל ארוע שבו הורשע**, אך לאור כל המתואר לעיל ובהתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם, יש להטיל עליו קנס כולל של 18,000 ₪.

בעניינו של נאשם 7, מעובדות כתבי האישום עולה כי הוא הרוויח מביצוע העבירות 600 דולר בכל אחד מהאישומים. גם בעניינו אין חולק כי ביצע את העבירות מתוך תועלת כלכלית גרידא ואף אין חולק שבאופן יחסי חלקו בביצוע המעשים - כמו גם הרווח הכלכלי - קטן מבין הנאשמים. אשר למצבו הכלכלי, הנאשם כאמור עובד כמנהל מסחרי בחברת "או סי ליינס" בע"מ ולא נטען דבר מעבר לכך. לאור זאת אני סבורה כי במקרה הזה **מתחם עונש הקנס ההולם ינוע בין 8,000 ₪ ל-40,000 ₪ לכל ארוע שבו הורשע**, אך לאור כל המתואר לעיל ובהתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם, יש להטיל עליו קנס כולל של 12,000 ₪.

סיכום

59. בכוונתי לכבד את הסדרי הטיעון. נוכח הנימוקים שהובאו לעיל, אני מטילה על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

- א. מאסר בן 8 חודשים, בניכוי ימי מעצרו, ככל שהיה במעצר (המאשימה תעדכן את המזכירות, בידיעת הסנגור);
- ב. מאסר בן 8 חודשים, אך הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם בתוך שלוש שנים מיום שחרורו יבצע עבירה שבגינה הורשע;
- ג. קנס בסך 40,000 ₪, או 4 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים, שווים ורצופים, החל ביום 1.11.16 ובכל 1 בחודש, בחודשים שלאחר מכן.
- ד. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 100,000 ₪ להמנע במשך שנתיים מיום שחרורו מעבירה שבה הורשע. לא יחתום - יאסר למשך 5 ימים.

נאשם 2

בגין התיק העיקרי

- א. מאסר בן 12 חודשים, בניכוי ימי מעצרו (בין 28.10.10 עד 2.11.10);
- ב. מאסר בן 8 חודשים, אך הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם בתוך שלוש שנים מיום שחרורו יבצע עבירה שבגינה הורשע;
- ג. קנס בסך 40,000 ₪, או 4 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים, שווים ורצופים, החל ביום 1.5.17 ובכל 1 בחודש, בחודשים שלאחר מכן.
- ד. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 100,000 ₪ להמנע במשך שנתיים מיום שחרורו מעבירה שבה הורשע. לא יחתום - יאסר למשך 5 ימים.

בגין התיק המצורף

- א. מאסר בן 18 חודשים, בניכוי ימי מעצרו, ככל שהיה במעצר;
- ב. מאסר בן 8 חודשים, אך הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם בתוך שלוש שנים מיום שחרורו יבצע עבירה שבגינה הורשע;
- ג. קנס בסך 50,000 ₪, או 5 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים, שווים ורצופים, החל ביום

1.5.17 ובכל 1 בחודש, בחודשים שלאחר מכן.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 100,000 ₪ להמנע במשך שנתיים מיום שחרורו מעבירה שבה הורשע. לא יחתום - יאסר למשך 5 ימים.

בנסיבות העניין, החלטתי לחפוף חלק מעונש המאסר בתיק העיקרי למאסר בתיק המצורף, באופן שבסך הכל יישא הנאשם עונש מאסר כולל של 24 חודשים.

נאשם 6

א. מאסר בן 6 חודשים, אשר יינשא בעבודות שרות, בעמותת "עזר מציון" בירושלים, 5 ימים בשבוע, במשך 8.5 שעות ביום, כפי שנקבע בחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 6.7.16. הנאשם יתייצב לנשיאת עונשו ביום 9.11.16 בשעה 8:00 במפקדת מחוז מרכז (יחידת עבודות שירות ליד כלא מעשיהו). הנאשם מוזהר כי חריגה מנהלי עבודות השירות תגרור הפסקתן וריצוי יתרת העונש במאסר ממש, מאחורי סורג ובריח;

ב. מאסר בן 2 חודשים, אך הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם בתוך שלוש שנים מהיום יבצע עבירה שבגינה הורשע;

ג. קנס בסך 18,000 ₪, או 45 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-18 תשלומים, שווים ורצופים, החל ביום 1.11.16 ובכל 1 בחודש, בחודשים שלאחר מכן;

ד. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 20,000 ₪ להמנע במשך שנתיים מהיום מעבירה שבה הורשע. לא יחתום - יאסר למשך 5 ימים.

נאשם 7

א. מאסר בן 4 חודשים, אשר יינשא בעבודות שרות, בעמותת "עזר מציון" בירושלים, 5 ימים בשבוע, במשך 8.5 שעות ביום, כפי שנקבע בחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 6.7.16. הנאשם יתייצב לנשיאת עונשו ביום 28.12.16 בשעה 8:00 במפקדת מחוז מרכז (יחידת עבודות שירות ליד כלא מעשיהו). הנאשם מוזהר כי חריגה מנהלי עבודות השירות תגרור הפסקתן וריצוי יתרת העונש במאסר ממש, מאחורי סורג ובריח;

ב. מאסר בן 2 חודשים, אך הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם בתוך שלוש שנים מהיום יבצע עבירה שבגינה הורשע;

ג. קנס בסך 12,000 ₪, או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-6 תשלומים, שווים ורצופים, החל ביום 1.11.16 ובכל 1 בחודש, בחודשים שלאחר מכן;

ד. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 15,000 ₪ להמנע במשך שנתיים מהיום מעבירה שבה הורשע. לא יחתום - יאסר למשך 5 ימים.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, כ"ה תשרי תשע"ז, 27 אוקטובר 2016, בנוכחות הצדדים.